

รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครู
ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สิงหาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครูในโรงเรียน
อนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
สิงหาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

OUTCOME-BASED MODEL OF SUPERVISION FOR IMPROVING TEACHING PROCESS IN
PRIVATE BILINGUAL KINDERGARTEN SCHOOLS

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Administration

August 2021

Copyright 2021 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครูในโรงเรียน

อนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

ของ ปริญสุดา เติระกูล

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนารงค์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ชัย นิรัญทวี)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ดร. ธารินทร์ รसानนท์)

..... คณบดีวิทยาลัยการจัดการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิดา เทพหินลับ)

เรื่อง:	รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ปริญสุดา เหนือระกูล, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2564
อาจารย์ที่ปรึกษา:	รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ชัย นิรัญทวี
คำสำคัญ:	รูปแบบการนิเทศ, การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน, เด็กปฐมวัย, โรงเรียนเอกชนสองภาษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา 2) ประเมินรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก ประกอบด้วยขั้นตอนในการสร้างรูปแบบ คือ 1. วิเคราะห์เอกสาร (Content analysis) เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศ 2. การสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ (Focus group) และขั้นตอนการประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยการทดลองใช้และประเมินรูปแบบการนิเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการนิเทศ และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่จะนำไปใช้ สถานที่สำหรับการทดลองเลือกโดยเจาะจงจากโรงเรียนที่ยินดีให้ความร่วมมือ และเป็นโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา คือ โรงเรียนอนุบาลปาลิณา ดิวานนท์ จังหวัดนนทบุรี

ผลการศึกษา 1. รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อทำการปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำแล้ว ได้ขั้นตอนการนิเทศเป็น 7 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 2) ผลลัพธ์ที่ต้องการ 3) การวางแผนการนิเทศ 4) การปฏิบัติการนิเทศ 5) การประเมินผลการนิเทศ 6) การเสนอผลงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน 7) ผลลัพธ์ที่ได้จริง โดยมีการกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการคือครูสามารถเลือกและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมในการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย และ 2. ผลประเมินการใช้รูปแบบโดยการสอบถามความเห็นครู พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

Title: OUTCOME–BASED MODEL OF SUPERVISION FOR IMPROVING TEACHING PROCESS IN PRIVATE BILINGUAL KINDERGARTEN SCHOOLS

Author: Priyasuda Hetrakul, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration), University of Phayao, 2021

Advisor: Associate Professor Sakchai Nirunthawee , Ed.D.

Keywords: Supervision model, outcome–based supervision, early childhood, private bilingual kindergarten schools

ABSTRACT

Objectives of this study were to 1) develop an outcome–based supervision model for private bilingual kindergarten schools 2) evaluate the implementation of outcome–based supervision model for private bilingual kindergarten schools. Qualitative study was performed to create the Model 1. Synthesis the supervision model from literature review using content analysis 2. Appropriateness of the model by experts using focus group method and evaluation the developed model using supervision form and implementation form. We performed trial of the supervision model in selective sampling of private bilingual school, Palina Tiwanon Kindergarten in Nonthaburi Province.

The results of this study were as follows: 1. Outcome–based supervision model which had 7 steps 1) Create mutual understanding between supervisors and teachers 2) Defining expected output 3) Planning supervision 4) Performing supervision 5) Activity assessment 6) Sharing results 7) Outcome. Expected output defined as teachers are capable of using suitable teaching materials and instructional methods to young children. 2. Teachers rated that the model could be appropriately used.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เกิดจากความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวี อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าด้วยตนเองที่คอยให้คำแนะนำปรึกษา ปรับแก้ ติดตาม และให้ความเอาใจใส่ด้วยความจริงใจอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรดา วัฒนานรงค์ และ ดร.ธารินทร์ รสานนท์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งในการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม คุณงามความดีให้กับข้าพเจ้า ซึ่งผู้วิจัยจักได้ปฏิบัติตนเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ดี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมต่อไป

ขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนทุกท่าน อันประกอบด้วยคณาจารย์และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนอนุบาลปาลิโน ตีวานนท์ จังหวัดนนทบุรี เพื่อนนิสิตร่วมชั้นเรียนที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนในการทำวิจัยฉบับนี้

คุณค่าที่เกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ขอมอบแต่ คุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่าน

ปริญสุตา เหดระกุล

สารบัญ

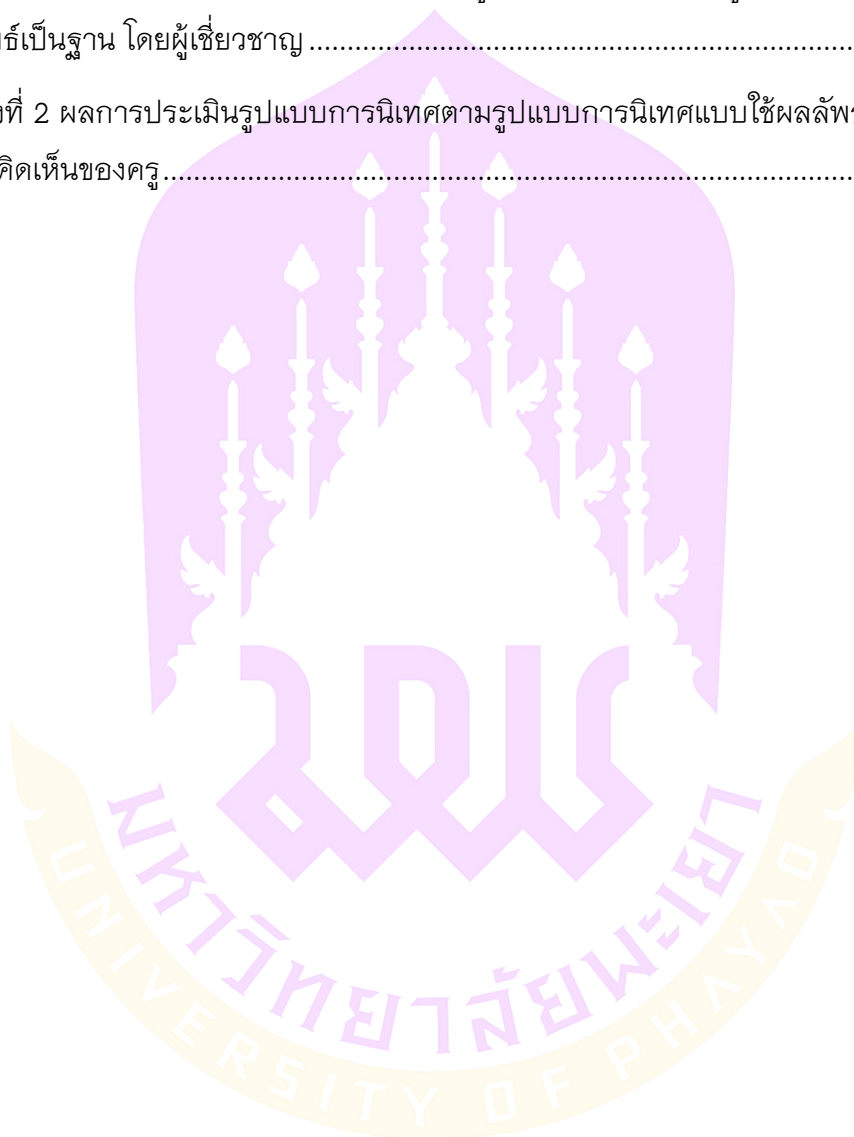
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
1. การนิเทศการสอน	6
2.1 การศึกษาแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome based education) หรือ OBE	24
2.2 การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome based supervision)	28
3. การประเมินโครงการแบบ CIPPI Model.....	30
4. การจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนแบบสองภาษา	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	36
ผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้ข้อมูล.....	36

วิธีการดำเนินการวิจัย.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 4 ผลการวิจัย	39
ตอนที่ 1 การประเมิน คู่มือของการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ	40
ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสม ของรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ แบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ	41
ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็น ฐานโดยความคิดเห็นของครู	42
บทที่ 5 บทสรุป.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผลการวิจัย	45
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	52
ประวัติผู้วิจัย	67

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสม ของรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	41
ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดย ความคิดเห็นของครู.....	42

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยแบบ 2 ขั้นตอน.....	4
ภาพที่ 2 กระบวนการ การจัดการศึกษาแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน.....	28
ภาพที่ 3 แผนภาพกระบวนการ การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน.....	29
ภาพที่ 4 แผนภาพรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน.....	40
ภาพที่ 5 แผนภาพรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน.....	44
ภาพที่ 6 แผนภาพกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน เมื่อเชื่อมโยงกับการ ประเมินโครงการ หรือ CIPPI Model.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนและควบคุมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและทำให้การจัดการเรียนรู้มีการพัฒนาอยู่เสมอ โดยที่ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษา ใช้การนิเทศในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการทบทวนวรรณกรรม การนิเทศมีหลายรูปแบบ โดยมากประกอบด้วยกระบวนการ 3-10 ขั้นตอน โดยนิยามคำว่า การนิเทศ หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยการช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของผู้เรียน (สุมน อมรวิวัฒน์, 2546)

ในการวางหลักสูตรการศึกษาในยุคปัจจุบันนี้ นิยมเอาการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based education = OBE) มาใช้ โดยการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ คือ การวางหลักสูตรโดยยึดเอาผลที่พึงเกิดในผู้เรียนมาเป็นหลักในการออกแบบหลักสูตร และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Davis, MH, 2003) โดยอาศัยการออกแบบหลักสูตรแบบย้อนกลับ หรือ Backward design: Define learning goals → Decide on assessments → Design instructions คือมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้นำมาก่อน จากนั้นจึงร่างการวัดผล แล้วค่อยออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ตรงตามการวัดผลและวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยเห็นว่าหลักการของการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ สามารถนำมาปรับใช้ในกระบวนการของการนิเทศได้ แต่เนื่องจากยังไม่มีกรณีศึกษารูปแบบนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงริเริ่มในการสังเคราะห์รูปแบบการนิเทศชนิดใหม่ขึ้น

การพัฒนาเด็กวัยอนุบาลให้เป็นเด็กสองภาษา เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายทั้งในกลุ่มของนักวิชาการด้านการศึกษาปฐมวัยและกลุ่มผู้ปกครอง เนื่องจาก

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมโลก ที่ได้นำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นหนึ่งในภาษากลางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษานอกเหนือจากที่บ้าน โดยเฉพาะในสถานศึกษาได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนอนุบาลสองภาษานั้น มีความสำคัญทั้งในด้านการปลูกฝังทักษะสมรรถภาพภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ในขณะเดียวกันมีการปลูกฝังวัฒนธรรมไทยและภาษาไทยในหลักสูตร การศึกษาระดับปฐมวัยในเด็กอายุ 2-6 ปีนั้น ถือเป็นการวางรากฐานสำคัญให้กับตัวเด็กแต่ละคนและครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมภาษาที่สองให้กับเด็กเล็ก ในช่วงที่พัฒนาการด้านการพูด ฟัง อ่าน เขียน กำลังเติบโต โดยบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเด็กวัยอนุบาลให้เป็นเด็กสองภาษา คือพ่อแม่และครูที่ต้องร่วมกันพัฒนาเด็กให้ไปในทิศทางที่ต้องการ ด้วยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษา จัดกิจกรรมให้เด็กเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ ที่ให้ความสำคัญกับการให้เด็กได้ฟังภาษาจากเจ้าของภาษาผ่านสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงการเป็นตัวแบบที่ดีในการพูดให้แก่เด็ก

ประเด็นที่เป็นปัญหาของโรงเรียนอนุบาลสองภาษานั้น นอกจากค่าเทอมที่สูงกว่าโรงเรียนสายสามัญอื่นๆแล้ว ผู้ปกครองยังคาดหวังต่อการลงทุนส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลสองภาษาว่า ลูกควรมีพัฒนาการและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสูงตามไปด้วย รวมถึงการคาดหวังต่อคุณภาพการสอนของครูทั้งครูไทยและโดยเฉพาะครูชาวต่างประเทศที่มาจากประเทศต่างกัน ต่างวัฒนธรรมกัน ดังนั้น การบริหารการนิเทศเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ของเด็กในการเรียนรู้ การฝึกทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ในเด็กที่มาจากครอบครัวชุมชนที่มีพื้นฐานความสามารถทางภาษา เศรษฐฐานะ และการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

แนวโน้มการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยในทศวรรษนี้ (พ.ศ. 2560-2569) แม้จะมีแนวทางการนิเทศหลากหลาย ที่ผู้นิเทศต้องอาศัยหลักการในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การนิเทศการศึกษาถูกต้องตามหลักวิชาการ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาการศึกษาปฐมวัย เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ควรยึดหลักประชาธิปไตยคำนึงถึงสิทธิครู เชื่อว่าทุกคนมีโอกาสร่วมปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเสรี มีความเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นไปอย่างมีระเบียบ มีการปรับปรุงประเมินผลหาความจริงโดยการวัดที่แน่นอนและใช้หลายวิธี วิธีการนิเทศควรมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูล และวินิจฉัยจากข้อมูลจริง สถานการณ์จริง การ

ทำงานร่วมกันของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรอาศัยหลักการบริการ ความเป็นกัลยาณมิตร ของผู้นิเทศ มุ่งสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันและช่วยให้ครู รู้สึกว่าพบวิธีที่ดีกว่าเดิมในการทำงาน มีการประเมินตนเองตลอดเวลา มีการพัฒนาและ พยายามเพื่อวางแผนที่ดีต่อไป เป็นบรรยากาศการเรียนรู้ตามหลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community = PLC) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ แนวคิด มีการ เรียนรู้ร่วมกัน แต่ยังพบว่าในโรงเรียนสองภาษา ยังพบช่องว่างในการสื่อสาร และความ แตกต่างในวัฒนธรรมการสอนระหว่างกัน ของครูต่างประเทศและครูส่วนใหญ่ของโรงเรียนคือ ครูคนไทย

ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุด คือ การสร้างและประเมินรูปแบบการนิเทศแนวใหม่ ทำให้การ นิเทศครูปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ ไม่ได้เน้นเนื้อหาวิชาการหรือผลการสอบเพียงอย่างเดียว แต่ เน้นการมุ่งเป้าที่ผลลัพธ์ที่ต้องการ และประเมินกระบวนการทำกิจกรรมตามหัวข้อการเรียนรู้ ประจำสัปดาห์ (Theme) ที่ให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำโครงการเรียนรู้ (Project Approach) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและใช้สื่อการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การมีส่วนร่วมของ นักเรียนอนุบาล การใช้จิตวิทยาการสอนเด็กเล็ก ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการสอนของครู ให้ส่งผลลัพธ์ที่สูงสุดไปยังนักเรียนปฐมวัยของ โรงเรียน

ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะมุ่งทำการศึกษารูปแบบและประเมินรูปแบบ การนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสอง ภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา
2. เพื่อประเมินรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้พัฒนา กระบวนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษาได้เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

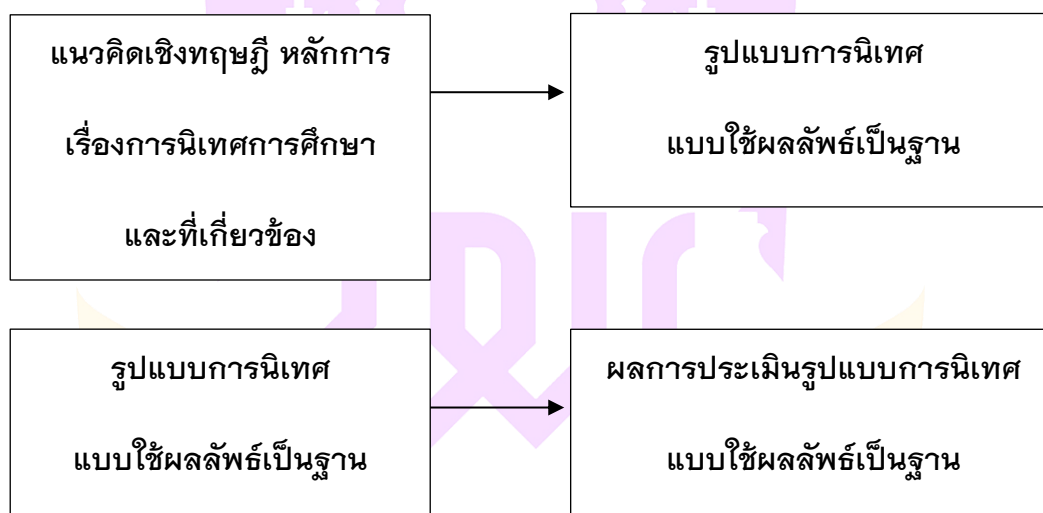
ศึกษารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มสัมมนาผู้เชี่ยวชาญเพื่อรวบรวมความคิดเห็นเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่สร้างขึ้น ด้วยวิธี Focus group จำนวน 5 คน
- 2) ผู้ให้ข้อมูลในชั้นประเมินผลด้วยการทดลองใช้ คือ ครูประจำชั้นคนไทยจำนวน 9 คน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา (โรงเรียนอนุบาลपालิสา ติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี)

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยแบบ 2 ขั้นตอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การนิเทศการสอน** หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้ทำหน้าที่นิเทศและผู้บริหารนิเทศ โดยการช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน

2. รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน หมายถึง รูปแบบการนิเทศที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขึ้นมาจากการวิเคราะห์รูปแบบการนิเทศแบบต่างๆ เน้นมุ่งเป้าหมายไปที่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ (Expected outcome) และใช้วิธีออกแบบย้อนกลับเพื่อสร้างการนิเทศรูปแบบใหม่ขึ้นมา

โดยคำว่า Output คือ ผลที่ได้ เป็นผลที่เกิดจากการตกลงระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยครูผู้รับการนิเทศได้ออกแบบและแสดงออกมาในการเรียนการสอน เช่น ครูสามารถเลือกและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้

Outcome คือ ผลลัพธ์ เป็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังการเรียนการสอน สิ่งที่คุณเรียนได้ผลสัมฤทธิ์สุดท้าย เช่น การได้เรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม เกิดความสนุกสนาน และเกิดความรู้ความเข้าใจในหัวข้อการเรียนในครั้งนี้

3. โรงเรียนเอกชนแบบสองภาษา หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ โดยโรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ในการวิจัยนี้คือโรงเรียนเอกชนแบบสองภาษาที่ให้ความร่วมมือ คือ โรงเรียนอนุบาลपालินา ดิวานนท์

4. ครูโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา หมายถึง ครูประจำชั้นคนไทยทั้ง 9 ห้อง ของโรงเรียนอนุบาลपालินา ดิวานนท์

ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย

1. ผลวิจัยทำให้ได้การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ที่สามารถนำไปใช้พัฒนากระบวนการการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา
2. ผลวิจัยสามารถนำไปใช้กำหนดนโยบาย และพัฒนาการบริหารการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนอื่นๆ
3. ผลวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางการวิจัยเรื่องต่อไป เกี่ยวกับการบริหารการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนอื่นๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบการ บริหารการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครู
ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทาง
การศึกษาดังนี้

1. การนิเทศการสอน

1.1 ความเป็นมา

1.2 ความหมาย

1.3 หลักการนิเทศการสอน

1.4 รูปแบบและกระบวนการการนิเทศ

2. การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

2.1 การศึกษาแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome based education)

2.2 การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome based supervision)

3. การประเมินโครงการแบบ CIPPI Model

3.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

3.2 ความเกี่ยวข้องกับการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

4. การจัดการศึกษาในโรงเรียนสองภาษา

4.1 หลักการในการจัดการศึกษา

4.2 เป้าหมายในการจัดการศึกษา

4.3 โรงเรียนอนุบาลปาลิมา ดิวานนท์

1. การนิเทศการสอน

1.1 ความเป็นมา

ปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวสู่สังคมฐานความรู้ ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และวัฒนธรรมในประเทศต่างๆทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการศึกษาของประเทศไทยนับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาเป็นตัวกำหนดอนาคตของคนในชาติ โดยมีเด็กและเยาวชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ภายใต้วิสัยทัศน์ของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565) ที่สามารถตอบสนองแผนแม่บทในช่วงแรกได้ คือ “กระทรวงศึกษาธิการวางระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้-ทักษะ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม มีงานทำ มีอาชีพ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง” โดยพบว่ายุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีเป้าหมายเพื่อให้คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น ครูมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีองค์ความรู้และมีความเป็นมืออาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนแก่ผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 47 บัญญัติว่า ให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก

สรุปทั้งยุทธศาสตร์ชาติและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต่างเน้นย้ำความสำคัญของการพัฒนาครู ซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากครูเป็นผู้นำหลักสูตรสู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน และการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และเทคนิควิธีการของครูแต่ละคน ดังนั้นครูในฐานะที่เป็นผู้พัฒนาคน จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อนำองค์ความรู้ไปจัดการเรียนรู้ให้ก้าวหน้า และทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งการนิเทศเป็นกระบวนการที่จำเป็น เพื่อการพัฒนาคุณภาพครู ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาชาติและพระราชบัญญัติฯ

1.2 ความหมาย

การนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้ทำหน้าที่นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยการช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน

ซึ่งการนิเทศเป็นคำศัพท์เฉพาะ มาจากภาษาอังกฤษคำว่า supervision คือ the act or function of overseeing something or somebody เป็นกระบวนการในการช่วยเหลือครูให้สามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิติมา ปรีดีลภ (2541: หน้า 262) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการชี้แนะ แนะนำ และให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครูในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุผลตามจุดหมาย ที่วางไว้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: หน้า 51) ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุน หรือให้ความช่วยเหลือครูในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ ในการปฏิบัติงานตามภารกิจ คือ การสอน หรือการสร้างเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกคน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้เต็มตามวัยและตามศักยภาพ โดยความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน

ชาวี มณีศรี (2542: หน้า 22) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอน ให้ดีขึ้น และเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

นริศรา อุปกรณ์ศิริการ (2542: หน้า 16) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นความร่วมมือและประสานงาน ของบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542: หน้า 86) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการเป็นการปฏิบัติงาน รวมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับการนิเทศเกิดการพัฒนา มีผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ฉวีวรรณ พันวัน (2552: หน้า 9) สรุปไว้ว่าการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการร่วมกันทางการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพตามจุดหมายของหลักสูตร

วัชรรา เล่าเรียนดี (2553, หน้า 5) กล่าวว่านิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมกันระหว่างผู้นิเทศการสอนและผู้รับการนิเทศหรือระหว่างเพื่อนครู เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิผล

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของครู เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ ผู้เรียน

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีความประพฤติดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามควรของสภาพของแต่ละบุคคล

1.3 หลักการนิเทศการสอน

การนิเทศการสอน เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศการสอนกับผู้รับการนิเทศ ดังนั้น ผู้นิเทศจะต้องคำนึงถึงหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการสอนที่ถูกต้องเหมาะสม ด้วยเพราะการนิเทศการสอน มีจุดหมายเพื่อที่จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของครู ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนของนักเรียน นักการศึกษาได้เสนอหลักการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

มีผู้สรุปหลักการนิเทศไว้เป็นหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การนิเทศ เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศ ผู้บริหารและผู้รับการนิเทศ เป็นการปฏิบัติงานที่มีขั้นตอน มีความต่อเนื่อง ไม่หยุดนิ่ง มีความเกี่ยวข้องปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ดี

2. การนิเทศมีเป้าหมายอยู่ที่คุณภาพผู้เรียน โดยผ่านครูหรือบุคลากรทางการศึกษา

3. การนิเทศมุ่งเน้นบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตย มีการยอมรับซึ่งกันและกัน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบร่วมกัน การนิเทศจะช่วยสร้างความร่วมมือ และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานได้เป็นอย่างมาก (สังต์ อุทรานันท์ 2530, หน้า 15)

ในสมัยยังมีสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพว่าต้องอาศัยหลักการสำคัญ 10 ประการ ดังนี้

1. หลักการผู้นำ (Leadership) คือ การโน้มน้าวให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ เป็นไปตามเป้าหมาย

2. หลักความร่วมมือ (Cooperation) คือ การกระทำร่วมกันและรวมพลังทั้งหมดเพื่อแก้ปัญหาด้วยกัน โดยยอมรับและยกย่องผลของความร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนจากหลายฝ่าย และทำหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจนในการจัดองค์การการประเมินผลตลอดจนการประสานงาน

3. หลักการเห็นใจ (Considerateness) คือ การนิเทศการศึกษาจะต้องคำนึงถึงบุคคลที่ร่วมงานด้วยความเห็นใจ จะทำให้ตระหนักถึงคุณค่าของมนุษยสัมพันธ์

4. หลักการสร้างสรรค์ (Creativity) คือ การนิเทศการศึกษาจะต้องให้ครูเกิดพลังริเริ่ม สิ่งใหม่ หรือทำงานด้วยตัวเองได้

5. หลักการบูรณาการ (Integration) เป็นกระบวนการซึ่งรวมสิ่งต่างๆที่กระจัดกระจาย ให้สมบูรณ์ มองเห็นได้

6. หลักการมุ่งชุมชน (Community) เป็นการแสวงหาปัจจัยที่สำคัญในชุมชน และการปรับปรุงปัจจัยเหล่านั้นเพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ในชุมชนให้ดีขึ้น

7. หลักการวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ซึ่งเกี่ยวกับการแสวงผลในอนาคต การกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการล่วงหน้า การพัฒนาทางเลือกเพื่อปฏิบัติให้บรรลุจุดประสงค์ และการเลือกทางปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด

8. หลักการยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถที่จะถูกปรับเปลี่ยนได้ และพร้อมอยู่เสมอที่จะสนองความต้องการต่อสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป

9. หลักการวัตถุวิสัย (Objectivity) หมายถึง คุณภาพที่เป็นผลมาจากหลักฐานตามสภาพความจริง มากกว่าความเห็นส่วนบุคคล

10. หลักการประเมิน (Evaluation) หมายถึง การหาความจริงโดยการวัดที่แน่นอน และใช้หลายวิธีการ

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอหลักการนิเทศไว้ 7 ประการคือ 1) การนิเทศช่วยกระตุ้นประสานงานและแนะนำให้ครูเกิดความเจริญงอกงาม 2) ตั้งอยู่บนฐานประชาธิปไตย 3) เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ 4) เป็นการปรับปรุงหลักสูตร 5) เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ 6) มุ่งบำรุงขวัญ และ 7) มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดช่องว่างระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (ซารี มณีศรี 2542, หน้า 30)

และมีนักวิชาการบางท่านได้กล่าวถึงหลักการของการนิเทศการศึกษาไว้เช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียง 5 หลักการ โดยให้ความสำคัญแก่หลักประชาธิปไตยไว้เป็นลำดับหนึ่ง คือ

1. หลักการประชาธิปไตย เป็นการนำเอาปรัชญาและแนวคิดเรื่องประชาธิปไตยมาใช้ในการปฏิบัติงานนิเทศ เป็นหลักการที่ต้องไว้ใจซึ่งกันและกัน (mutual trust) ร่วมมือช่วยเหลือกัน (cooperation) เคารพซึ่งกันและกัน (mutual respect) และต้องยึดวิธีการแห่งปัญญา (method of intelligence) ในการตกลงตัดสินใจหรือไตร่ตรองในเรื่องต่างๆ

2. หลักวิทยาศาสตร์ เป็นหลักที่ผู้นิเทศต้องค้นหาวิธีที่เหมาะสมเพื่อให้ครูนำไปปฏิบัติหรือค้นหาวิธีที่เหมาะสมด้วยตนเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ มุ่งเน้นการวิจัยและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

3. หลักการสร้างสรรค์ เป็นการนิเทศที่ทำให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. หลักภาวะผู้นำ เป็นการนิเทศที่เน้นให้เกิดภาวะผู้นำขึ้นในแต่ละคนและภายในกลุ่ม ผลักดันให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้

5. หลักการติดต่อสื่อสาร ผู้นิเทศมีความสำคัญในฐานะของผู้อำนวยความสะดวก เป็นนักพัฒนา ผู้ดูแล และผู้มีส่วนร่วมในระบบการติดต่อสื่อสาร (พาสนา ชลบุรีพันธ์ 2560, หน้า 26)

สรุปว่าหลักของการนิเทศการศึกษาทั้ง 5 ประการ ครอบคลุมและตรงกับงาน พัฒนาการเรียนการสอน

1.4 รูปแบบและกระบวนการการนิเทศ

ได้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศ (สังัด อุทรานันท์ 2530, หน้า 84-88) นำเสนอ กระบวนการนิเทศการสอน (PIDRE ไพ-ดี-เร) ไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) เป็นขั้นที่ผู้นิเทศและครู จะทำการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการในสิ่งที่ต้องการ ให้มีการนิเทศรวมถึงการวางแผนถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศที่จะจัดขึ้นอีกด้วย

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ในสิ่งที่จะทำตามแผน (I-Informing) เป็นขั้นตอนที่ให้ความรู้ความเข้าใจถึงสิ่งที่ดำเนินการว่าจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถอะไรบ้าง จะมีขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างไร และจะทำอย่างไรจึงจะทำให้ได้ผลงานออกมาอย่างมีคุณภาพ ในขั้นนี้ จำเป็นทุกครั้งสำหรับการเริ่มการนิเทศที่จัดขึ้นใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตามและก็มีความจำเป็นสำหรับงานนิเทศที่เป็นไปอย่างไม่ได้ผลหรือได้ผลยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจำเป็นต้องทำการทบทวนความรู้ในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติตามแผน (D-Doing) โดยผู้รับการนิเทศเป็นผู้ดำเนินการในการปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศนั้น เป็นขั้นที่ผู้รับการนิเทศลงมือปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถที่ได้รับจากผู้ให้การนิเทศ สำหรับผู้ให้การนิเทศนั้น จำเป็นจะต้องทำการนิเทศ และควบคุมคุณภาพงานให้สำเร็จออกมาทันตามกำหนดเวลาและคุณภาพสูง มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน (R-Reinforcing) ขั้นนี้เป็นขั้นตอนการเสริมแรงของผู้นิเทศ เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความมั่นใจและบังเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ในขั้นนี้อาจดำเนินการไปพร้อมๆกัน ขณะที่ผู้รับการนิเทศกำลังปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติงานเสร็จสิ้นลงไปแล้วก็ได้

ขั้นที่ 5 การติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (E-Evaluating) เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศทำการประเมินผลงานที่ผ่านไปแล้วเป็นอย่างไร หลังจากประเมินผลการนิเทศจะพบว่า มี

ปัญหาหรืออุปสรรคอย่างหนึ่งอย่างใดที่เป็นสาเหตุให้การดำเนินงานไม่สัมฤทธิ์ผล ก็จะต้องปรับปรุงแก้ไข หากดำเนินงานปรับปรุงแก้ไขแล้วยังมีคุณภาพไม่ถึงขั้นที่น่าพอใจ ก็อาจทำได้ด้วยการให้ความรู้ในสิ่งที่จะทำใหม่อีกครั้ง สำหรับกรณีที่กระบวนการดำเนินงานเป็นไปอย่างไม่ได้ผล ก็ต้องปรับปรุงวิธีดำเนินงานทั้งหมด

รูปแบบการนิเทศ มีหลากหลายแล้วแต่การนำไปใช้งาน และวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหาพัฒนาครู ว่าต้องการแก้ไขด้านใดเป็นพิเศษ หรือวัฒนธรรมองค์กรส่งเสริม จึงทำการเลือกรูปแบบวิธีนิเทศนั้นๆ

มีการนิเทศที่ปฏิบัติกันมา เรียกว่าการนิเทศแบบกัลยาณมิตร หมายถึง แนะนำช่วยเหลือ ชี้แนะ แก้ปัญหาให้ครู มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กัลยาณมิตรเป็นการนิเทศที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีความเชื่อถือศรัทธาและไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเต็มใจ

การนิเทศแบบกัลยาณมิตร ประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 4 ประการ ซึ่งสมน อมรวิวัฒน์ (2546, หน้า 217-220) ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

1. กัลยาณมิตรนิเทศ เน้นการนิเทศคนไม่ใช่กระดาษ ดังนั้นการนิเทศครูในโรงเรียน ผู้นิเทศต้องสนใจครูและนักเรียน
2. กัลยาณมิตรนิเทศเป็นกระบวนการ “ให้ใจ” และ “ร่วมใจ” ที่มุ่งให้ครูผู้รับการนิเทศร่วมกันทำงานจนสำเร็จ
3. กัลยาณมิตรเป็นการสร้างความศรัทธาไว้วางใจ มีความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน ทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
4. กระบวนการกัลยาณมิตรนิเทศ เน้นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ให้ความรู้ความสะดวกในการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ผู้นิเทศจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมของแต่ละคน แล้วสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กร

สรุปได้ว่า การนิเทศแบบกัลยาณมิตรเป็นการนิเทศที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีความเชื่อถือศรัทธาและไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยมุ่งพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มใจ

การนิเทศแบบคู่สัญญา (Buddy supervision) หมายถึงการนิเทศโดยตรงที่เปิดโอกาสให้ครู 2 คน ได้สังเกตศักยภาพทางการสอนที่มีในตัวของแต่ละคน ออกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

กัน โดยเริ่มต้นจากการจับคู่สัญญา เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีต่อกัน เป็นตัวนำไปสู่กิจกรรมสัมพันธ์หรือความสำเร็จในการจัดกระบวนการเรียนการสอน

การนิเทศแบบคู่สัญญา (Buddy Supervision) เป็นการนิเทศอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความน่าสนใจเนื่องจาก เป็นการนิเทศโดยตรงที่เปิดโอกาสให้ครู 2 คนได้ดึงเอาศักยภาพทางการสอนที่มี อยู่ในตัวของแต่ละคนออกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยเริ่มจากการจับคู่สัญญาเพื่อสร้างมิตรสัมพันธ์อันดีต่อกัน และใช้สัมพันธ์ภาพอันดีนี้เป็นตัวนำไปสู่กิจสัมพันธ์หรือความสำเร็จในการทำงานอันได้แก่ การนิเทศการสอน โดยทั้ง 2 ฝ่ายต่างสัญญาต่อกันว่า จะทำหน้าที่เป็นเสมือนกระจกเงาที่สะท้อน ภาพให้อีกฝ่ายหนึ่ง ได้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยในการสอนของแต่ละคน รวมทั้งเปิดใจพร้อมที่จะนำจุดเด่นและจุดด้อยของแต่ละฝ่ายมาวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหการปรับปรุง หรือพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (บุรชัย ศิริมหาสาคร. 2545: 125) ดังนั้น การนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาจึงเป็นการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วม ร่วมในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

จากคู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญา โรงเรียนศิรีราชูราษฎร์พัฒนา อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ออกแบบกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเสนอแนวคิดและการสร้างศรัทธา การนำรูปแบบการนิเทศแบบคู่สัญญามาใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอน เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาให้ครูได้เข้าใจ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนประชุมคณะครูเพื่อเตรียมบุคลากรในการนำรูปแบบการนิเทศแบบสัญญามาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาให้ครูได้เข้าใจสร้างทัศนคติที่ดีต่อกัน ให้ความจริงใจซึ่งกันและกัน มีการพบปะ พูดคุย เพื่อ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จะนำไปประยุกต์ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูร่วมกันคิด และวางแผน วิเคราะห์สภาพปัญหา ข้อดีข้อด้อยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อกำหนดเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน

2. เมื่อครูยอมรับหลักการแล้ว ให้ครูที่จัดกิจกรรมเรียนรู้ วิชาเดียวกันเดียวกัน จับคู่สัญญากัน

3. ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในแบบคู่สัญญา

4. ครูคู่สัญญาสนทนาปรึกษาหารือเกี่ยวกับประเด็นที่สนใจ หรือประเด็นที่เป็นปัญหาเพื่อกำหนดข้อตกลงในเรื่องการสังเกตในห้องเรียน

5. ครูคู่สัญญาทำแผนการจัดการเรียนรู้และทำความเข้าใจเครื่องมือในการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 สาธิตการจัดกิจกรรม ให้ครูที่เป็นคู่สัญญานำแผนการจัดการเรียนรู้ไปจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยครูคู่สัญญาอีกคนจะเป็นผู้สังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูที่เป็นคู่สัญญากันผลัด กันทำหน้าที่สาธิต การจัดกิจกรรมและสังเกตการจัดกิจกรรมของคู่สัญญา และได้เสนอแนะที่นำไปสู่การพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการสอน มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูที่เป็นคู่สัญญาผลัดกันทำหน้าที่สาธิตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของคู่สัญญา แล้วทำการบันทึกข้อมูลลงในแบบสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของครูคู่สัญญา

2. ครูคู่สัญญาร่วมกันวิเคราะห์วิจารณ์จุดเด่นจุดด้อยของกันและกันเพื่อนำจุดเด่นของ แต่ละ คนมาพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และช่วยกันปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย

3. ครูคู่สัญญานำจุดเด่นของแต่ละคนมาบูรณาการ เพื่อสร้างนวัตกรรมหรือแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบใหม่ ที่นำเอาส่วนดีของแต่ละคนมาผสมผสานกัน และเขียนแผนการสอนใหม่ในวิชาเดิมหรือในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 3 การลงมือปฏิบัติและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครูที่เป็นคู่สัญญาจะนำนวัตกรรมหรือ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้ปรับปรุงแล้วมาสอน คู่สัญญาจะผลัดกันจัดกิจกรรมการสอน และสังเกตพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการสอนของคู่สัญญา แล้วทำการบันทึกข้อมูลในแบบสังเกตการสอนของครูคู่สัญญาอีกครั้ง มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูคู่สัญญานำวิธีการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วมาใช้ปฏิบัติการสอนในวิชาเดิมหรือในบทเรียนต่อไป

2. ครูคู่สัญญาสังเกตการสอน แล้วบันทึกข้อมูลในแบบสังเกตการสอนของครูคู่สัญญา แล้วสรุปผลการการสอนสังเกตอีกครั้ง

ขั้นที่ 4 การวัดและประเมินผล เป็นขั้นตอนในการประเมินผลการดำเนินการนิเทศภายใน แบบคู่สัญญา การสังเกตการสอนโดยคู่สัญญาผลัดกันทำการสอนและการใช้เครื่องมือ และการตรวจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูคู่สัญญา ร่วมกันวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหากยังไม่บรรลุจุด ประสงค์การเรียนรู้ คู่สัญญาต้องกลับไปค้นคว้าหาความรู้หรือแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหานั้นเพิ่มเติม เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และใช้แก้ปัญหาร่วมกันอันจะนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาใหม่

2. ถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ มาตรฐานและตัวชี้วัดแล้ว คู่สัญญาควรแสดงความยินดีร่วมกัน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจและเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงาน

เครื่องมือในการนิเทศ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน
2. แบบวิเคราะห์การสังเกตการสอน

การประเมินผลการนิเทศแบบคู่สัญญา

1. การสังเกตการสอนโดยคู่สัญญาผลักกันทำการสอนและการใช้เครื่องมือ
2. การตรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผู้นิเทศการเรียนการสอน คือ บุคคลที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ทำหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นเรื่องกระบวนการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้นิเทศการสอนของครูสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คณะกรรมการนิเทศ ภายในของสถานศึกษา และ ฝ่ายบริหาร บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญา

1. ทำหน้าที่เป็นผู้เสนอแนวคิดใหม่ๆ ซึ่งจะนำมาใช้ปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ ทำทนายให้ครูทดลองนำไปปฏิบัติ
2. ให้การสนับสนุนครูในด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ หนังสือหรือเอกสารประกอบการ ค้นคว้า รวมทั้งให้ขวัญกำลังใจครูด้วยการเสริมแรงแบบต่างๆ
3. ไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงการทำงานของครูมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น หรือทำให้ครู เกิดความรู้สึกว่า การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นการตรวจจับผิด

บทบาทของคู่สัญญาในฐานะผู้นิเทศการสอนและผู้รับการนิเทศ

1. คู่สัญญาต้องเป็นบุคคลที่มีกัลยาณมิตรต่อกัน
2. คู่สัญญาต้องเปิดใจรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. คู่สัญญาต้องมีความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล
4. คู่สัญญาจะต้องหมั่นแสดงความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ด้านปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศ สู่ความสำเร็จสำหรับการนิเทศ ที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบด้วย

1. วัฒนธรรมและค่านิยมที่เข้มแข็งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนโดยฝ่ายบริหารและคณะครูได้สร้างวัฒนธรรมความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน ได้กำหนดมาตรฐาน และตัวชี้วัด เพื่อเป็นเป้าหมายในการปฏิบัติงาน สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้เสีย ถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
2. การพัฒนาความรู้และเทคนิคการนิเทศภายในแก่ครูและผู้บริหาร โรงเรียนดำเนินการพัฒนาครูในหลายรูปแบบที่สอดคล้องกับเนื้อหาการนิเทศ เพื่อได้นำองค์ความรู้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. การกำหนดบทบาทการนิเทศที่ชัดเจนของผู้บริหารและครู โรงเรียนกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารและครูอย่างชัดเจน เป็นคำสั่งการปฏิบัติงาน ที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม มีการกำกับติดตามการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมาย
4. การกำหนดขั้นตอนและแบบรายงานการนิเทศที่ สะดวก ถูกต้อง และเป็นรูปธรรม โรงเรียนกำหนดขั้นตอนการนิเทศแบบคู่สัญญา ที่ครูสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม สร้างความสะดวกให้กับครูและการรายงาน ที่ไม่เป็นภาระยุ่งยาก สามารถนำผลการรายงานไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้

การนิเทศแบบคลินิก (Clinical supervision) เป็นกระบวนการระหว่างบุคคล โดยผู้นิเทศที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ยังมีประสบการณ์น้อยกว่า เพื่อให้สามารถปฏิบัติบทบาทของวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม และขณะเดียวกันผู้นิเทศเป็นผู้ให้คำปรึกษาและสนับสนุนผู้ปฏิบัติงานด้วย เปรียบได้กับการแก้ไขเฉพาะโรคโดยแพทย์รักษาอาการเจ็บป่วยของคนไข้ จึงเรียกรูปแบบนี้ว่าการนิเทศแบบคลินิก

จุดมุ่งหมายของการนิเทศแบบคลินิก

- 1) เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความเด่นชัด เฉพาะเจาะจง (Objective Feedback) อย่างทันทีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนต่อตัวครู
- 2) วิเคราะห์ความสอดคล้องของพฤติกรรมการสอน จุดหมายของบทเรียนและวัตถุประสงค์ของการสอนที่ตั้งไว้
- 3) ช่วยให้ครูได้พัฒนาทัศนคติและมีความเต็มใจที่จะศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาวิชาชีพในการสอน
- 4) เป็นวิธีการที่ช่วยเหลือครูในการพัฒนาทักษะการใช้ยุทธศาสตร์การสอน

5) เป็นการช่วยให้ผู้นิเทศคลินิก (Clinical Supervisor) ได้พัฒนาตนเองเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นการพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้น

การนิเทศแบบคลินิกเป็นโครงสร้าง (แบบวิธีทำงาน) การทำงานโดยตรงกับผู้เข้ารับการฝึกผู้สอนซึ่งรู้จักกันดีและใช้กันอย่างแพร่หลายมานาน โครงสร้างนี้มักใช้กับลักษณะงานที่มีความสัมพันธ์ต่อเป็นสายตรง เช่น ผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ ศิษยานิเทศก์ กับผู้เข้ารับการฝึกผู้สอน ผู้เข้ารับการฝึกที่เลี้ยงกับผู้เข้ารับการฝึกผู้สอน ผู้เข้ารับการฝึกผู้ประสานงานกับผู้เข้ารับการฝึกผู้ฝึกสอน ผู้เข้ารับการฝึกต้นแบบกับผู้เข้ารับการฝึกฝึกงานและอื่นๆ

โครงสร้างเทคนิคการนิเทศแบบคลินิกอธิบายง่าย ๆ ได้ 5 ขั้นตอนตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การพูดคุยกับผู้เข้ารับการฝึกก่อนเข้าสังเกตการสอน

การพูดคุยก่อนเข้าสังเกตการสอนนั้น ผู้นิเทศจะนั่งพูดคุยกับครูเพื่อกำหนด (1) เหตุผลและความมุ่งหมายของการสังเกตการสอน (2) จุดมุ่งเน้นในการสังเกต (3) วิธีการและ แบบสังเกตที่จะใช้ (4) เวลาที่ใช้ในการสังเกต (5) เวลาสำหรับการพูดคุยหลังจากการสังเกต ข้อกำหนดเหล่านี้ต้องตกลงกันก่อนการสังเกตการสอนจริง เพื่อให้ทั้งผู้นิเทศและผู้เข้ารับการฝึก ผู้รับการนิเทศเข้าใจสิ่งที่จะเกิดขึ้น ความมุ่งหมายของการสังเกตการสอนเป็นตัวกำหนดเกณฑ์ ในการพิจารณาเลือกจุดมุ่งเน้น วิธีการ และเวลาในการสังเกตการสอนที่เหลือต่อไป

ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอนในชั้นเรียน

ขั้นต่อไปคือการสังเกต ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการให้ลุล่วงตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในการพูดคุยก่อนการสังเกต ผู้สังเกตอาจใช้การสังเกตแบบเดียวหรือหลายแบบผสมผสานกัน และควรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างการบรรยายความเหตุการณ์ (Description) กับการตีความเหตุการณ์ (interpretations) นั้นๆ การบรรยายความคือเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น และมีบันทึกไว้การตีความคือความหมายที่สรุปได้จากเหตุการณ์เหล่านั้น

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์และตีความการสังเกตและการกำหนดวิธีการพูดคุย

ขั้นการวิเคราะห์และตีความการสังเกตกับกำหนดวิธีการสังเกตก็สามารถกระทำได้แล้ว ผู้นิเทศออกจากชั้นพร้อมด้วยบันทึกการสังเกตแล้วปลีกตัวไปอยู่ในห้องทำงานหรือมุมใดมุมหนึ่งเพื่อศึกษาข้อมูลถึงแม้จะไม่มีเครื่องมือ แบบสอบถาม หรือแบบฟอร์มปลายเปิดใช้ ผู้นิเทศก็สามารถเข้าใจได้จากข้อมูลจำนวนมากที่มาจากการสังเกตนั้น (คน. 1 เป็นแบบฟอร์มสำหรับเก็บรวบรวมภาระงานนี้หรือแบบฟอร์มสังเกตการสอนอื่นๆ เพื่อบันทึกผลแบบอื่นที่ได้อธิบายและตกลงกับผู้เข้ารับการฝึกผู้ถูกสังเกตการสอน)

การตัดสินใจครั้งสุดท้ายที่ผู้นิเทศต้องทำในขั้นที่ 3 ตามโครงสร้างการนิเทศ แบบคลินิก คือ การเลือกวิธีการเข้าพบผู้เข้ารับการฝึกแบบมีปฏิสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะใช้กับผู้เข้ารับการฝึก

ในการพูดคุยหลักการสังเกตการสอน ผู้นิเทศอาจใช้วิธีแบบชี้นำด้วยการเสนอข้อมูล การสังเกตและการตีความขอความเห็นจากผู้เข้ารับการฝึก กำหนดเป้าหมาย และบอกผู้เข้ารับการฝึกว่าต้องใช้กิจกรรมอะไรบ้าง (แบบไม่สั่งการแต่เสนอแนะ) หรือจัดกิจกรรมเพื่อเลือก (แบบ เสนอแนะและให้ข้อมูล) หรือผู้นิเทศร่วมมือกับผู้เข้ารับการฝึกผู้รับการนิเทศโดยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการสังเกตการสอน แล้วให้ผู้เข้ารับการฝึกนำเสนอความตีความและทำข้อตกลง เพื่อการพัฒนาในอนาคตร่วมกัน หรือผู้นิเทศอาจใช้วิธีการแบบไม่สั่งการ โดยอธิบายผลการ สังเกตการสอนและกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกวิเคราะห์ตีความ และวางแผนของ ตัวเอง ผู้นิเทศ บางคนจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสังเกตการณ์สอนแก่ผู้เข้ารับการฝึกก่อนพูดคุย หลังการสังเกต ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกได้ทบทวนข้อมูลล่วงหน้า และนำเสนอการตีความ เบื้องต้นของพวกเขา เขาชี้แจงในการพูดคุยหลังการสังเกตการสอน

ขั้นที่ 4 การพูดคุยหลังการสังเกตการสอน

เมื่อได้แบบสังเกตการณ์สอน แบบการวิเคราะห์และตีความที่สมบูรณ์ และ กำหนดวิธีการพบผู้เข้ารับการฝึกโดยวิธีการแบบมีปฏิสัมพันธ์ส่วนตัวแล้ว ผู้นิเทศก็พร้อมพบผู้เข้ารับการฝึกในการพูดคุยหลังการสังเกต ซึ่งจัดขึ้นเพื่ออธิบายผลการวิเคราะห์การสังเกต และถ้าจำเป็นก็อาจต้องจัดทำแผนเพื่อพัฒนาการสอนด้วย

กิจกรรมลำดับแรกที่ต้องทำคือ เชิญผู้เข้ารับการฝึกเข้าพบ เพื่อรับทราบข้อสังเกตจาก บันทึกและสิ่งที่ประทับใจจากการสังเกต เพื่อสะท้อนให้ผู้เข้ารับการฝึกเห็นว่าผู้นิเทศเห็นอะไรบ้าง จากนั้นผู้นิเทศก็จะดำเนินการตามวิธีการที่เลือกไว้ (แบบเสนอแนะและให้ข้อมูล แบบร่วมคิด ร่วมทำ หรือแบบไม่สั่งการ) ความรับผิดชอบในการพัฒนาแผนอนาคตอาจขึ้นอยู่กับผู้ นิเทศเอง หรือร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ หรือเป็นหน้าที่ของผู้เข้ารับการฝึก การพูดคุยจบลง ด้วยแผนเพื่อการพัฒนาต่อไป คน.2 (แสดงให้เห็นฟอร์มดังกล่าวและแบบฟอร์ม อื่นจากเทคนิค การสังเกตการสอน) (ฟอร์ม คน. 1) ตารางทำการสำหรับวิเคราะห์และตีความ ข้อมูล จากการสังเกตการสอน

การวิเคราะห์ : เขียนข้อค้นพบสำคัญจากการสังเกตการสอน เขียนเฉพาะสิ่งที่น่าสนใจ ใช้ได้โดยตรงจาก การสังเกตของเรา

1.
- 2.....
- 3.....
- 4.....

การตีความ : เขียนสิ่งที่เราเชื่อว่าการได้และการไม่ได้จากข้อค้นพบสำคัญ

1.
2.
3.
4.

ขั้นที่ 5 การติชมขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนที่ผ่านมา

เป็นช่วงเวลาสำหรับทบทวนรูปแบบและกระบวนการ ตั้งแต่การพูดคุยก่อนเข้า สังเกต จนถึงการพูดคุยหลังสังเกตว่าน่าพอใจแล้ว หรือจำเป็นต้องทบทวนก่อนดำเนินการอีก ครั้งหนึ่ง อาจจัดการติชมไว้ในช่วงสุดท้ายของการพูดคุยหลังการสังเกต หรือแยกพูดคุยในวัน ต่อมา หรือโอกาสหน้า โดยไม่จำเป็นต้องเป็นทางการ แต่อาจเป็นการอภิปรายพอสงเขปซึ่ง ประกอบด้วยคำถามดังนี้ อะไรคือจุดเด่นและจุดด้อยในการดำเนินการ ควรเสนอแนะให้เปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การติชมมีคุณค่าทั้งทางด้านสัญลักษณ์และทางปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่าผู้ นิเทศมีส่วนในความพยายามพัฒนาเช่นเดียวกับผู้รับการนิเทศ นอกจากนี้ขอคิดเห็นของผู้เข้า รับการฝึกยังให้โอกาสผู้นิเทศได้ตัดสินใจว่ากิจกรรมใดบ้างที่จะทำต่อไป ทบทวน หรือ เปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้ทำงานร่วมกับผู้เข้ารับการฝึกอีกในอนาคต

โดยสรุปโครงสร้างเทคนิคการนิเทศแบบคลินิกอธิบายง่ายๆ ได้ 5 ขั้นตอนตามลำดับ ต่อ ไปนี้ ขั้นที่ 1 การพูดคุยกับผู้เข้ารับการฝึกก่อนเข้าสังเกตการสอน ขั้นที่ 2 การสังเกตการ สอนใน ชั้นเรียน ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์และตีความการสังเกตและการกำหนดวิธีการพูดคุย ขั้นที่ 4 การ พูดคุยหลังการสังเกตการสอน ขั้นที่ 5 การติชมขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนที่ผ่านมา

การนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด (Reflective coaching) การชี้แนะสะท้อนคิด เป็น กระบวนการในการให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาพร้อมกระตุ้นให้เกิดการคิดไตร่ตรองทบทวน (Reflective thinking) พินิจพิเคราะห์และพิจารณาสิ่งต่างๆอย่างรอบคอบโดยใช้สติและมีสมาธิ ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้บุคคลได้ทบทวนและสะท้อนการกระทำของตน (Reflective practice) ช่วย ให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง ปรับปรุงงาน และการแก้ปัญหาต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดมุ่งหมายของการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด 1) ศิษยานิเทศก์เป็นกระจกที่จะ สะท้อนความคิดและความจริงของการกระทำให้เป็นระบบ ด้วยบรรยากาศสร้างสรรค์ 2) ศิษยานิเทศก์เป็นหน้าต่างที่เปิดโอกาสสู่การเชื่อมโยงกับความรู้และปัจจัยภายนอก เพื่อเพิ่ม

ทางเลือกและความมั่นใจในการตัดสินใจและลงมือกระทำการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเอง 3)
ศึกษานิเทศก์สร้างความไว้วางใจ (Building trust) ความเข้าใจ และสนับสนุนให้ติดต่อเนื่อง

กิจกรรมเทคนิคพฤติกรรมการณ์เทศแบบโค้ชที่สำคัญ ได้แก่

1. ศึกษานิเทศก์นิเทศแบบโค้ชแนะนำตนเองสั้นๆ และสร้างบรรยากาศที่ไว้วางใจ เป็น
กันเอง โดยใช้พฤติกรรมเชิงบวก และจับถุญ แล้วต่อยอดความคิดและการกระทำในระหว่าง
การสนทนา

2. ขอให้ผู้รับการโค้ชแนะนำตนเอง และเล่าถึงสิ่งดีๆที่ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหา
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนจนประสบความสำเร็จ รวมถึงการสะท้อนปัญหาที่ ต้องการ
แก้ไข หรือพัฒนาให้ให้เกิดคุณภาพต่อไป

3. ศึกษานิเทศก์ผู้โค้ชฟังอย่างตั้งใจ ทั้งสีหน้าและแววตาบ่งบอกถึงความชื่นชม และ
ควรบันทึกประเด็นสำคัญไว้เพื่อทบทวน หากมีประเด็นที่ยังไม่ชัด ควรใช้คำถามเพื่อให้เกิด
ความชัดเจนมากขึ้น

4. ในขณะที่สนทนาโค้ชสามารถใช้คำพูดเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เล่ามีกำลังใจ และ
อยากเล่าต่อ และสร้างบรรยากาศให้เกิดการสนทนาอย่างต่อเนื่อง

5. ถ้ามีผู้รับการโค้ชคนอื่นๆ อยู่ในวงสนทนาด้วย ควรเปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่น
เต็มก่อนที่โค้ชจะเต็ม

6. ถ้ามีประเด็นคำถาม ควรเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ลองคิดหาแนวทางแก้
ปัญหาก่อนที่โค้ชจะตอบหรือให้ข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ทีม

ขั้นตอนและกระบวนการโค้ช การดำเนินการในการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด มี
ขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

1. Creates trust (สร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้น)
2. Has “big ears, small mouth ” (ฟังมาก และพูดน้อย)
3. Is non-judgmental (โค้ชไม่ใช่ผู้ตัดสิน)
4. Asks questions (ใช้คำถามเพิ่มความชัดเจน)
5. Shows empathy (มีความรู้สึกร่วม เห็นอกเห็นใจ)
6. Is a constructive critic (วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์)
7. Challenges (สนับสนุนให้ลองวิธีใหม่ ๆ)
8. Makes suggestions or Gives advice (มีการให้ข้อเสนอแนะเท่าที่จำเป็น)
9. Invites talk (กระตุ้นให้มีการพูดคุย)
10. Sustained over time มีความต่อเนื่อง ยั่งยืน

11. Sets and monitors targets (แบ่งเป็นช่วง และวางเป้าหมายชัดเจน นัดหมายการโค้ชครั้งต่อไป)

12. Gives ownership to teacher (ทำให้ผู้รับการโค้ช รู้สึกว่าตนเองเป็นเจ้าของความคิด และการกระทำนั้น)

ผลลัพธ์ที่แสดงถึงความสำเร็จของการโค้ชในรูปแบบชี้แนะสะท้อนคิด ได้แก่

1. ครูมีคุณภาพ ได้แนวคิดและหลักการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด (Reflective Coaching) สามารถ นำไปใช้แก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนมีคุณภาพ ผู้เรียนได้รับการแก้ปัญหาการเรียนรู้ตามสภาพจริง และสามารถพัฒนาตนเอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. โรงเรียนมีคุณภาพ โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดจากการพัฒนาคุณภาพครูและคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และคุณภาพการศึกษาได้รับการรับรองตามมาตรฐานการศึกษาชาติ

การนิเทศแบบเป็นที่เล็งและผู้สนับสนุน (Mentoring and Supporting) การนิเทศแบบที่เล็ง (Mentoring) หมายถึง ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอนในเรื่องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน เพื่อให้มีศักยภาพการทำงานสูงขึ้น บทบาทหน้าที่ของ (Mentor)

1. เป็นผู้แนะแนวกลุ่มผู้รับการดูแล (Mentee) ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา และอุปสรรคการทำงาน โดยให้ผู้รับการดูแล (Mentee) ตัดสินใจและเลือกแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง
2. เป็นพันธมิตรที่คอยให้ข้อมูลแก่ Mentee แต่ละคนในกลุ่ม Mentee เกี่ยวกับจุดอ่อนจุดแข็ง โดย วิธีการให้ผู้รับการดูแลเล่าปัญหาโดยที่เล็ง Mentor จะฟังอย่างตั้งใจ เห็นอกเห็นใจและให้ข้อมูลความเห็นทั้ง ด้านดีและด้านที่ต้องได้รับการพัฒนาโดยตรงไปตรงมา และเป็นมิตร
3. เป็นผู้กระตุ้นให้กลุ่มผู้รับการดูแล ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และอนาคตของสถานศึกษาว่าจะไป ทิศทางใด และจะขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างไร
4. เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการจัดการศึกษา ทำให้มีแนวทางในการจัดการศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ และสามารถให้แนวทางแก่กลุ่มผู้รับการดูแล Mentee ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด และผู้เชื่อมโยง

Mentee กับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จะสามารถช่วยให้ Mentee เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานได้

5. เป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้รับการดูแล Mentee ได้มีโอกาสแสดงความสามารถเป็นที่ ประจักษ์ (Visibility)

การใช้วิธีการ Mentoring จะช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ 1. การช่วยให้กลุ่ม กำหนดประเด็นในการประชุมพบปะกัน 2. การให้คำแนะนำหัวข้ออภิปรายและโครงการที่จะ ช่วยให้กลุ่มเรียนรู้เพิ่มขึ้น 3. การกระตุ้นให้กลุ่มแสดงความคิดเห็น 4. การให้คำปรึกษาเมื่อ กลุ่มต้องการ 5. การสนับสนุนกลุ่มโดยเชื่อมความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มกับบุคคลอื่นใน องค์กร 6. การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคล

ประโยชน์ของนิเทศแบบ Mentoring

1. สร้างกลุ่มคนที่มีความสามารถ มีศักยภาพได้เร็วกว่าปกติ
2. จูงใจให้ครูปฏิบัติงานที่มีผลการปฏิบัติงานดี และมีศักยภาพในการทำงานสูง ให้คง อยู่กับหน่วยงาน
3. กระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานสร้างผลงานมากขึ้น พร้อมทั้งจะทำงานหนักและทำท่ายมาก ขึ้น
4. สร้างบรรยากาศของการนำเสนองานใหม่ ๆ หรือความคิดนอกกรอบมากขึ้น
5. สร้างระบบการสื่อสารแบบสองทาง (two-way communication)

การนิเทศแนวใหม่ใช้การวิจัยเป็นฐาน (Research Based Supervision : RBS) ศึกษา นิเทศก์ ปฏิบัติการนิเทศโดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบ P-A-O-R (Plan-Action-Observe-Reflect) โดยศึกษานิเทศก์จะค้นหาปัญหาและแนวทางพัฒนาโรงเรียนแล้ว นำมา วิเคราะห์เพื่อ กำหนดเป้าหมายในการแก้ปัญหา รวมถึงการค้นหาและพัฒนานวัตกรรมที่จะ ใช้ แก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนร่วมกับครู (supervisor working with the teacher in the classroom) โดยศึกษานิเทศก์จะร่วมคิด ร่วมทำ รวมถึงเป็นเพื่อนร่วมเรียนรู้กับครูใน โรงเรียนอย่างกัลยาณมิตรโดยใช้เทคนิค การนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด (Reflective Coaching) เพื่อร่วมกันกำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนทุกมิติ ให้บรรลุผล ตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งแนวทางในการเริ่มต้นพัฒนา นวัตกรรม เพื่อทำวิจัยปฏิบัติการ ร่วมกับครูในโรงเรียน นั่นคือทั้งศึกษานิเทศก์และครูต่างทำวิจัยปฏิบัติการ มีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัญหา โดยศึกษานิเทศก์จะค้นหาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา โดย เข้าสังเกต การสอนหรือเก็บข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ร่วมกับครูในโรงเรียน แล้วนำปัญหาหรือแนวทางการแก้ปัญหามาวิเคราะห์ ร่วมกันกับครู เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น

2. การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และพิจารณารายการนวัตกรรมที่มีความ เป็นไปได้ ในการ แก้ปัญหา โดยศึกษานิเทศก์ นำผลการวิเคราะห์ปัญหาร่วมกับครูมาศึกษา วิเคราะห์ใน เชิงวิชาการ และศึกษาค้นคว้าถึงความเป็นไปได้ที่จะนำไปสู่การเลือกวิธีการ แก้ปัญหา และ นำทางเลือกดังกล่าวไปสู่การพิจารณา ร่วมกันกับครูในโรงเรียน เพื่อเลือก นวัตกรรมที่เหมาะสม สมในการแก้ปัญหาต่อไป ดังแผนภาพ กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

3. เลือกนวัตกรรมที่เหมาะสมที่สุด โดยศึกษานิเทศก์และครูร่วมกันวิเคราะห์เพื่อ กำหนดและเลือกนวัตกรรมที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหา โดยพิจารณาถึงความ เหมาะสม ครอบคลุมประเด็นที่เป็นปัญหา เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียนและโรงเรียน

4. สร้างต้นแบบนวัตกรรม ศึกษานิเทศก์และครู ร่วมกันสร้างนวัตกรรมที่สอดคล้อง กับ ปัญหาโดยยึดหลักวิชาการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างนวัตกรรมที่จะ นำไปทดลองใช้ใน ชั้น เรียนของครูและเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์หาแนวทางพัฒนาด้านแบบนวัตกรรมต่อไป (ซึ่ง จัด เป็นขั้นตอน D1 : Development-1 และ R1 : Research-1 ในขั้นตอนการพัฒนาด้านแบบ นวัตกรรม)

5. ทดลองใช้และปรับปรุงต้นแบบอย่างต่อเนื่อง หลังจากการสร้างต้นแบบนวัตกรรม แล้ว ศึกษานิเทศก์ และครูร่วมกันนำนวัตกรรมมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนหรือโรงเรียน ซึ่ง ต้นแบบ นวัตกรรมในระยะเริ่มต้น อาจจะยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะใช้แก้ปัญหาให้บรรลุ เป้าหมายได้ จึง ต้องมีการปรับปรุงนวัตกรรมและเก็บ ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการใช้นวัตกรรม ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (ซึ่งจัดเป็นขั้นตอน D2 : Development-2 และ R2 : Research-2 ในขั้นตอน การพัฒนาด้านแบบ นวัตกรรม)

6. ทดลองภาคสนาม หลังจากทดลองใช้และพัฒนาด้านแบบนวัตกรรมจนมั่นใจแล้ว ศึกษานิเทศก์และ ครูร่วมกันนำนวัตกรรมไปใช้จริงในชั้นเรียนหรือโรงเรียน และร่วมกันสังเกต ผล และเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป (ซึ่งจัดเป็นขั้นตอน D3 : Development-3 และ R3 : Research-3 ในขั้นตอนการพัฒนา ต้นแบบนวัตกรรม)

7. การประเมินผลการทดลองใช้ สรุปผล และเขียนรายงานการพัฒนานวัตกรรม หลัง จาก ศึกษานิเทศก์และครูร่วมกันพัฒนานวัตกรรมและทดลองใช้นวัตกรรมพร้อมทั้งเก็บ

ข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูล แล้ว จะนำขั้นตอนการพัฒนาและผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเขียน รายงานเป็นเชิงวิจัย

เมื่อดำเนินการครบ 7 ขั้นตอนแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์และครูได้เรียนรู้ร่วมกันโดยการ ปฏิบัติการวิจัยผ่านงานในหน้าที่ของทั้งศึกษานิเทศก์และครู ในห้องเรียนหรือโรงเรียน ตาม แนวทาง Working in Classroom ผลที่ได้คือผู้เรียนได้ เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และผลพลอยได้คือ เกิด รายงานวิจัยของศึกษานิเทศก์และครู

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งข่าวสารข้อมูล บนฐานของระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ และ สังคม เครือข่าย การนิเทศแนวใหม่จึงต้องปรับบทบาทของศึกษานิเทศก์ ให้ฟังมาก พูด น้อย ใช้ คำถามสะท้อนการ คิดบนพื้นฐานของข้อมูล ลดการบอกคำตอบ ไม่สั่งการใดๆ และ ยึดหลักผู้รับ การนิเทศคือเพื่อนร่วมเรียนรู้ ตามเทคนิคการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด (Reflective Coaching) โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานในการ พัฒนานวัตกรรมบนพื้นฐานของ ข้อมูลที่เป็น จริงในพื้นที่การปฏิบัติงานหรือในห้องเรียน (Working in Classroom) ซึ่งทั้ง ศึกษานิเทศก์และครูจะวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนา นวัตกรรมแก้ปัญหา นั่นคือการปฏิบัติงานในหน้าที่ของทั้งศึกษานิเทศก์และครูโดยกระบวนการ วิจัยปฏิบัติการ P-O-A-R (Plan-Action-Observe-Reflect) นั่นเอง

โดยสรุปวิธีการนิเทศมีหลายวิธีและกระบวนการ โดยมีหลักการสำคัญ 5 ประการ คือ การหาปัญหาที่ต้องการแก้ไข การหาวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขด้วยการนิเทศ ดำเนินการ นิเทศ สรุปผลการนิเทศ และสรุปผลที่ได้จากกระบวนการการนิเทศทั้งหมด

2. การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

2.1 การศึกษาแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome based education) หรือ OBE

การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ คือ ปรัชญาการศึกษาที่กล่าวไว้ว่าการศึกษาคควรจะมี จุดมุ่งหมายในการผลิตผลการเรียนรู้ เป็นความรู้และความสามารถในการปฏิบัติ ที่เฉพาะเจาะจง โดยหลักสูตรและวิธีการสอน ถูกออกแบบให้สามารถผลิตนักศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถ ดังกล่าวได้

Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) คือ ความคาดหวังว่านักศึกษาจะมี ความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 หมายถึง เกณฑ์บ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้และผลของการเรียนรู้ทั้งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับ และประเภทการศึกษา และ/หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากฝึกปฏิบัติและ/หรือจากการทำงาน ประกอบด้วย 3 มิติได้แก่

1) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก (Theoretical and/or factual)

2) ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดย สามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด (Cognitive Skills) ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ (Logical, Intuitive, and Creative Thinking) หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบ คุณวุฒิแต่ละระดับ

3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ (Responsibility) และความเป็นอิสระ (Autonomy) ในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษา จัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจและความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้ อย่างเป็นที่น่าเชื่อถือเมื่อเรียนจบรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

สมรรถนะ (Competency) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) สมรรถนะแกนกลาง (Core Competency) หมายถึง ความรู้ทักษะ และคุณลักษณะทั่วไปที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น การสื่อสาร การคำนวณ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และ การทำงานเป็นทีม เป็นต้น 2) สมรรถนะอาชีพ (Occupational Competency) หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะ เฉพาะในการปฏิบัติงานในแต่ละสาขางานหรือสาขา

วิชาชีพ (Functional Competency) ผลลัพธ์การเรียนรู้ประกอบด้วย ผลลัพธ์ชัดเจนที่จะได้จากหลักสูตรเฉพาะเจาะจง กับความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างทุกประสบการณ์การเรียนรู้และผลลัพธ์สุดท้าย บทบาทของผู้สอนในกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วย มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนเป็นอย่างผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ มากกว่าการพยายามส่งผ่านความรู้ ความรู้สึก ทักษะคิดและทักษะ เช่น การเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเช่นเดียวกันกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ หรืออาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญมากกว่า เมื่อหลักสูตรที่ทำสืบทอดกันมามุ่งไปที่อดีต แต่ทฤษฎี outcome-based เป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับอนาคตและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในสังคม และเป็นสิ่งที่มีเหตุผลและเข้าถึงได้ง่ายในการเรียนรู้ สิ่งที่สำคัญคือ ผู้ตัดสินผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจงและเป้าหมายของผู้เรียน

กฎเกณฑ์สำคัญของ OBE

- 1) ต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้อะไร
- 2) ทำไมจึงต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้สิ่งนั้น
- 3) จะช่วยนักศึกษาให้เรียนรู้ได้ดีที่สุดอย่างไร
- 4) จะรู้ได้อย่างไรว่านักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งนั้นแล้ว

Learning outcome จะสามารถช่วยบอกนักศึกษาได้อย่างชัดเจนว่าต้องการให้นักศึกษาศึกษาเรื่องอะไร อยากให้นักศึกษาเป็นอย่างไร ด้วยวิธีการนี้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษายืนยันว่า learning outcomes: 1) ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขารู้ว่าต้องทำอะไรและหลักสูตรถูกทำให้เปิดกว้างมากขึ้น 2) ทำให้มีความชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่นักศึกษาสามารถคาดหวังว่าจะได้รับจากแต่ละคอร์ส 3) ช่วยผู้บรรยายให้สามารถออกแบบสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยการทำให้เห็นเป็นต้นแบบ 4) ช่วยผู้บรรยายให้สามารถเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การบรรยาย สัมมนา การลงปฏิบัติ หรือการทดลอง 5) ช่วยผู้บรรยายให้บอกได้ว่ากิจกรรมใดที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้บรรลุผล 6) ช่วยในการจัดทำ การทดสอบหรือการประเมินผลโดยมีพื้นฐานจากสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ 7) ทำให้มั่นใจว่ามีการใช้หลักการประเมินผลที่เหมาะสม

ข้อแตกต่างระหว่าง objectives และ outcomes

Objectives คือ ผลลัพธ์ที่มุ่งหวังหรือผลของการสอนหลักสูตร โปรแกรมหรือกิจกรรม โดยมุ่งเน้นว่า อะไรคือสิ่งที่คาดหวังและอธิบายว่าอะไรควรถูกประเมิน ส่วน Outcomes คือ ผลที่ได้รับหรือผลที่ได้จากการเรียน เป็นพฤติกรรมหรือผลผลิตที่เกิดในตัวนักศึกษา หลังจากการเรียนและคือสิ่งที่ถูกประเมินผล กรอบ 3 ด้านที่จำแนกความแตกต่างว่าหลักสูตรควรสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และการจัดการ

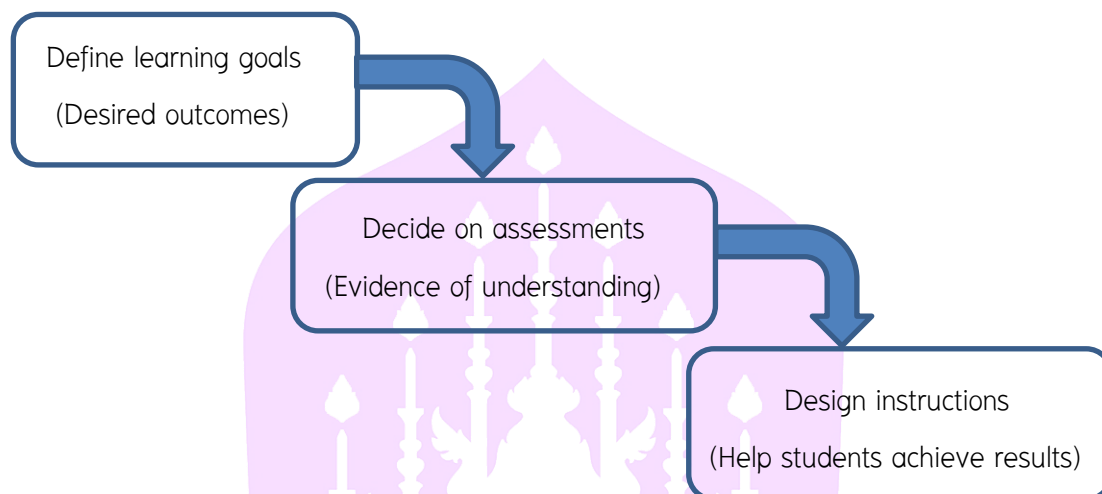
1) Content Framework : กรอบที่ถูกขับเคลื่อนด้วยเนื้อหาของหลักสูตรที่วางแผนว่าจะเริ่มต้นและ สิ้นสุดด้วยการครอบคลุมเนื้อหา หัวข้อที่ระบุ และทดสอบนักศึกษาในความรู้ที่เนื้อหาครอบคลุม เป็นกรอบที่ใช้เป็นส่วนมากและยากต่อการเปลี่ยนแปลง

2) Competency Framework : การเรียนรู้จะแยกเป็นงานย่อยจำนวนมากที่สามารถตรวจ บันทึกลง และเพิ่มเติม และนักศึกษาจะต้องแสดงการปฏิบัติมากกว่าการรับความรู้อย่างเดียว ซึ่งนักศึกษาจะมีโอกาสน้อยในการสังเคราะห์ ติดต่อกัน และประยุกต์การเรียนรู้ตลอดการเรียนรู้อย่างอื่น ๆ

3) Outcomes Framework : กรอบสำหรับการวางแผนหลักสูตรและการสอนโดยที่ทุกสิ่งที่ปฏิบัติใน ห้องเรียนคือตัวนำที่จะบอกว่าต้องการให้นักศึกษาสามารถทำอะไรได้เมื่อจบการศึกษา เป็นการรวมกันทั้ง พฤติกรรมและการพัฒนาทฤษฎี ทำให้นักศึกษาสังเคราะห์ความเข้าใจและทักษะในงานต่าง ๆ ในสถานการณ์จริง

การจัดการศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังเป็นแบบ content-based education ที่ทำการวัดผลเพื่อประเมินความรู้ที่ผู้เรียนได้รับด้วยวิธีการสอบข้อเขียนเป็นหลัก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจ สื่อสาร และถ่ายทอดแนวปฏิบัติการศึกษาแบบ outcome-based education ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนตาม learning outcomes เมื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชา (ตาม course learning outcomes) หรือในหลักสูตร (ตาม program learning outcomes) โดยที่วิธีการวัดผลต่างๆต้องมีความสอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอน (teaching and learning methods) และ learning outcomes ที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือหลักสูตร นอกจากนี้ยังต้องเป็นวิธีวัดผลที่มี validity มี reliability ตามมาตรฐานการวัดผลด้วย โดยเน้นการวัดผลที่เป็นผลลัพธ์ (outputs) หรือผลผลิตสุดท้าย (end products) ของผู้เรียน การประยุกต์ใช้ความรู้และสามารถแสดง (performance) ให้เห็นถึงภูมิความรู้ ทักษะและเจตคติที่ผู้เรียนต้องทำได้ตามบริบทเงื่อนไขที่พึงประสงค์เมื่อผู้เรียนเรียนจบรายวิชา ซึ่งเป็น outcomes ที่ได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบและเข้าใจก่อนขึ้นเรียนในรายวิชา ว่าเมื่อจบแล้วจะวัดผลด้วยการ

ประเมินอะไร ประเมินอย่างไร และเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าผู้เรียนจะบรรลุ outcomes ต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ โดยมีหลักการตัดสินผลที่อิงเกณฑ์ (criterion) ไม่ใช่อิงกลุ่ม (norm referencing)

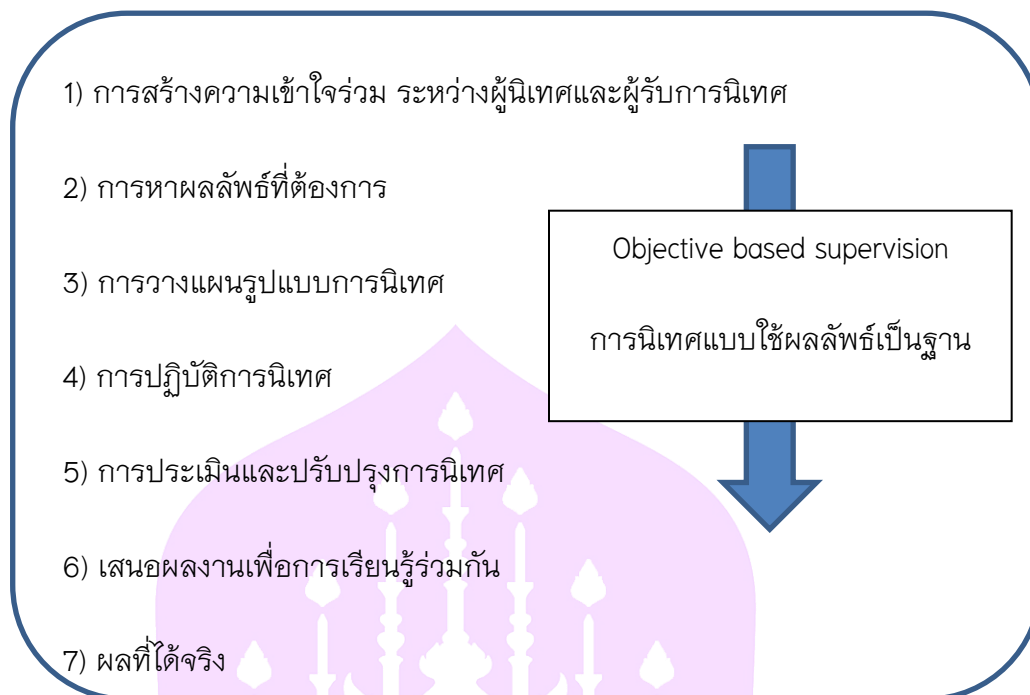

ภาพที่ 2 กระบวนการ การจัดการศึกษาแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

จากแผนภาพด้านบนคือกระบวนการย้อนกลับของการศึกษา โดยใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยกระบวนการแรกให้เลือกผลลัพธ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ จากนั้นจึงเลือกเครื่องมือวัดผล และออกแบบการเรียนการสอนที่ต้องการ

2.2 การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome based supervision)

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยการจัดการศึกษาในสถานศึกษาแบบมุ่งพัฒนา นักเรียนให้เป็น คนดี เก่ง มีความสุข ทำประโยชน์ให้ส่วนรวม มีคุณภาพตามเป้าหมายการจัดการศึกษา โดยการออกแบบกระบวนการนิเทศแบบ Backward design เอาผลลัพธ์เป็นเป้าหมาย คือคุณภาพการสอนที่ดี ที่จะส่งไปยังผลท้ายสุดคือคุณภาพนักเรียนที่ปรารถนา ดังแผนภาพด้านล่าง

ภาพที่ 3 แผนภาพกระบวนการ การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

ขั้นแรก สร้างความเข้าใจร่วมกัน ให้ทำความรู้จักกันก่อน ระหว่างผู้นิเทศและผู้ทำการนิเทศ เพื่อให้คุ้นเคยกัน ทราบพื้นฐานของแต่ละฝ่าย ก่อนเริ่มทำงาน

ขั้นที่ 2 ตกลงเพื่อหาผลลัพธ์ที่ต้องการ เป็นการกำหนดผลลัพธ์จากการนิเทศที่ผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศมองหาร่วมกัน เป็นผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน

ขั้นที่ 3 การวางแผนรูปแบบการนิเทศ ตกลงเลือกรูปแบบการนิเทศที่ใช้

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติการนิเทศ ดำเนินการนิเทศตามที่ได้วางแผนไว้ โดยให้ครูสอนนักเรียน จากนั้นทำการบันทึกด้วยแบบฟอร์มและวิดีโอคลิป

ขั้นที่ 5 การประเมินและปรับปรุงการนิเทศ ทำการประเมินผลที่ได้

ขั้นที่ 6 การเสนอผลงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 7 ผลที่ได้จริง เป็นผลที่ได้รับจริงจากการดำเนินการนิเทศ ขั้นที่ 1-6

ทั้งหมดมี 7 ขั้นตอน เน้นการออกแบบแบบย้อนกลับ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะในขั้นที่ 2 คือหาผลลัพธ์ที่ต้องการ

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน นำเสนอแนวคิดการออกแบบกระบวนการแบบย้อนกลับ ในกรณีเดียวกับการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อให้มุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ คือผลลัพธ์ โดยมีระบบการคิดในรูปแบบของการคิดเชิงระบบประกอบด้วย

3. การประเมินโครงการแบบ CIPPI Model

3.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

Daniel Stufflebeam ได้นำเสนอการบริหารและประเมินโครงการขึ้นในราวปี ค.ศ. 1971 เรียกว่า CIPP Model คือ Context บริบท, input ปัจจัยนำเข้า, process กระบวนการ, product ผลผลิต และในภายหลังมีผู้อื่นได้เพิ่มอักษร I Impact ผลกระทบ เข้าไปในตอนท้ายของโมเดล กลายเป็น CIPPI Model ในปัจจุบัน

เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา วัตถุประสงค์การประเมิน คือ การให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ เน้นการแบ่งแยกบทบาทของการทำงานระหว่าง ฝ่ายประเมินกับ ฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน และ เขาได้แบ่งประเด็นการประเมินผลออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือ นโยบายหน่วยเหนือหรือไม่ เป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่ เป็นต้น

การประเมินสภาวะแวดล้อมจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่อง โครงการควรจะทำในสภาพแวดล้อมใด ต้องการจะบรรลุเป้าหมายอะไร หรือต้องการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะอะไร เป็นต้น

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยป้อน (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึง ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน เป็นต้น

การประเมินผลแบบนี้จะทำโดยใช้ เอกสารหรืองานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว หรือใช้วิธีการวิจัยนำร่องเชิงทดลอง (Pilot Experimental Project) ตลอดจนอาจให้ผู้เชี่ยวชาญ มาทำงานให้ อย่างไรก็ตาม การประเมินผลนี้จะต้องสำรวจสิ่งที่มีอยู่เดิมก่อนว่ามีอะไรบ้าง และตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการใด ใช้แผนการดำเนินงานแบบไหน และต้องใช้ทรัพยากรจากภายนอกหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่น หรือจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ มักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว

การประเมินกระบวนการจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะ ๆ เพื่อการตรวจสอบการดำเนินของโครงการโดยทั่วไป การประเมินกระบวนการมีจุดมุ่งหมาย คือ

3.1 เพื่อการหาข้อบกพร่องของโครงการ ในระหว่างที่มีการปฏิบัติการ หรือการดำเนินงานตามแผนนั้น

3.2 เพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของโครงการ

3.3 เพื่อการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดำเนินงานของโครงการ

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ/ เป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการและการประเมินผล เรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของนโยบาย / แผนงาน / โครงการ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินสถานะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย จะเห็นได้ว่า การประเมินแบบ CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบของระบบทั้งหมด ซึ่งผู้ประเมินจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน กำหนดประเด็นของตัวแปรหรือตัวชี้วัด กำหนดแหล่งข้อมูลผู้ให้ข้อมูล กำหนดเครื่องมือการ

ประเมิน วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน

3.2 ความเกี่ยวข้องกับการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน จะทำได้สำเร็จต่อเมื่อพิจารณาประกอบด้วยการประเมินโครงการแบบ CIPPI Model โดยที่สถานศึกษาแต่ละแห่งจะสามารถดำเนินการนิเทศภายในรูปแบบนี้ได้ ควรมีการนำเอาองค์ประกอบที่สำคัญของสถานศึกษามาพิจารณาร่วมด้วย คือ Context สภาพแวดล้อมต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม, Input ปัจจัยนำเข้า คุณสมบัติของครู ความสามารถของนักเรียน ทักษะด้านต่างๆ, Process คือกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ทั้ง 7 ขั้นตอน ตลอดจน Product ผลลัพธ์ที่ต้องการ และสุดท้ายคือ Impact ผลกระทบที่ส่งผลจากการนิเทศที่ทำอย่างถี่ถ้วนรอบด้าน จนเกิดผลต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน การปรับปรุงพฤติกรรมของครู และส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

4. การจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนแบบสองภาษา

การก้าวสู่สมาชิกประชาคมโลกและสมาชิกอาเซียน ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเป็นที่สนใจของสังคมและประชาชนเพิ่มมากขึ้น การส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกระดับมีความสามารถทางภาษาที่สอง เป็นการเพิ่มศักยภาพและเปิดโลกกว้างทางการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนค้นคว้าจากแหล่งความรู้ภาษาอังกฤษที่มีมากมายจากทั่วโลก ทำให้ขยายขอบเขตการเรียนรู้ออกไปได้อีกมหาศาล

4.1 หลักการในการจัดการศึกษา

โครงการโรงเรียนสองภาษา (English program) เป็นโรงเรียนรูปแบบหนึ่งที่ทางนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการใน พ.ศ. 2546 ได้ถือกำเนิดขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย โดยให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและโรงเรียนเอกชน ที่มีความพร้อมและมีศักยภาพเพียงพอในทุกด้าน ดำเนินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาบางสาระที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทยและเอกลักษณ์ไทย

เด็กสองภาษา (Bilingual children) หมายถึง เด็กที่รู้สองภาษาดีพอๆกัน ทั้งในส่วนกว้างและส่วนลึก สามารถใช้สองภาษาได้ตามโอกาสและอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ได้อย่างเชื่อมโยงต่อเนื่องกันทั้งสองภาษา สอดคล้องกับสมาคม American Speech-Language-Hearing Association (ASHA, 2009) ได้ให้ความหมายของเด็กสองภาษาว่า หมายถึง เด็กที่มีความสามารถในการใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งในสองภาษาหรือมากกว่านั้นได้เป็นอย่างดี (อรุณี หรดาล 2559, หน้า 230-240)

4.2 เป้าหมายในการจัดการศึกษา

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วด้านการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ในขณะเดียวกันยังคงเอกลักษณ์ความเป็นไทยอยู่อย่างเข้มแข็ง เป็นการผสานสองวัฒนธรรมด้านภาษาเข้าในตัวผู้เรียนทุกระดับ ตั้งแต่ในระดับปฐมวัย คือ การพัฒนาเด็กวัยอนุบาลให้เป็นเด็กสองภาษานั้นสามารถสร้างได้จริงและมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปว่าการสอนภาษาที่สองให้กับเด็ก จะได้ผลแท้จริงควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองนอกเหนือจากภาษาแม่จะเจริญสูงสุดในช่วงแรกเกิดถึงอายุ 6 ขวบ หลังจากนั้นความสามารถจะลดลง ที่สำคัญคือ การสอนภาษาที่สองในเด็กเล็ก จะดีในแง่ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา เป็นการยืนยันว่าการเรียนหลายภาษาในวัยเด็กจะง่ายกว่าการเรียนเมื่อโตแล้ว โดยผู้ที่เรียนสองภาษาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็กๆ จะมีการเก็บความจำของทั้งสองภาษาไว้ด้วยกัน ในเนื้อที่สมองเดียวกัน จึงสามารถใช้ภาษาที่สองได้เหมือนกับภาษาแม่อีกภาษาหนึ่ง (อรุณี หรดาล 2559, หน้า 230-240)

สิริรัตน์ ครุวรรณ (2550) รวบรวมแบบสอบถามจากหัวหน้าโครงการโรงเรียนสองภาษาของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 52 โรงเรียน และการสนทนากลุ่มผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนสองภาษา จำนวน 6 คน ผลงานวิจัยพบว่าด้านนักเรียน มีปัญหาขาดทักษะในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่วนปัญหาด้านครู คือ คุณภาพของครูชาวต่างชาติไม่เหมาะสม และปัญหาด้านผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงจากการเสียค่าใช้จ่ายสูงต่อโครงการโรงเรียนสองภาษา จนมีผลกระทบต่อการบริหารงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา

4.3 โรงเรียนอนุบาลปาลินา ตีวานนท์

โรงเรียนอนุบาลปาลินา ตีวานนท์ (Palina Tiwanon Kindergarten School) เป็นโรงเรียนเอกชนในระบบ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2

ตั้งอยู่เลขที่ 76/33 หมู่ 1 ถ.ตีวานนท์ ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 02-5820117 โทรสาร 02-5820118 E-Mail: Palina_Ti_WN@hotmail.com Website : www.palinaschool.com ตั้งอยู่บนพื้นที่ 2 ไร่ 1 งาน 86 ตารางวา ภายใต้บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่มีความร่มรื่น ผู้ก่อตั้งโรงเรียนคือ นางปารวดี หงษ์ประยูร ทำหน้าที่เป็นผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ โดยได้รับอนุญาตจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ตามใบอนุญาตเลขที่ 7/2551 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2551 จัดการเรียนการสอนในระดับก่อน ประถมศึกษา เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นเตรียมอนุบาล – อนุบาลปีที่ 3 และเปิดทำการสอนเป็น ครั้งแรกเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2551

ปรัชญาโรงเรียน

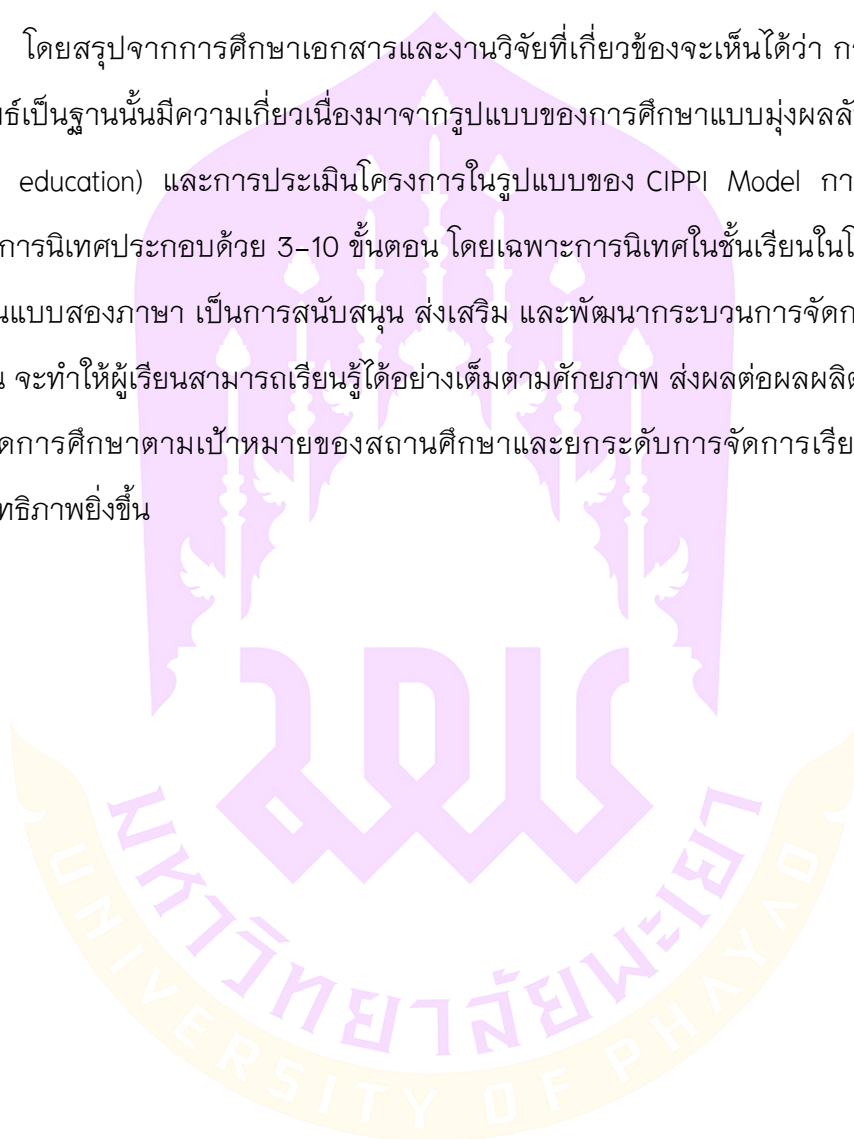
การก้าวสู่โลกของการเรียนรู้อย่างมั่นใจ (Journey to a Lifelong Learning)

วิสัยทัศน์: โรงเรียนอนุบาลปาลินา ตีวานนท์ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนา ผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม กล่าวคือ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ผ่านการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้เด็กๆ ลงมือกระทำ เพื่อให้เด็ก เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ มีความมั่นใจกล้าคิดและนำเสนอความคิดและยอมรับ ผลของสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเข้าใจ ควบคู่กับการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการผ่าน 6 กิจกรรมหลัก ส่งเสริมขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมไทย รวมถึงมีความรอบรู้เกี่ยวกับบริบทสังคมอาเซียน เพื่อให้เด็กมีความพร้อมก้าวเข้าสู่ ประชาคม อาเซียน อีกทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมอันเป็นพื้นฐานของการเจริญเติบโตเพื่อเตรียมพร้อม ผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพในสังคมไทยและสังคมโลก

อัตลักษณ์: ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างสมวัย

เอกลักษณ์: โรงเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

โดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานนั้นมีความเกี่ยวเนื่องมาจากรูปแบบของการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based education) และการประเมินโครงการในรูปแบบของ CIPPI Model การศึกษาเอกสารพบว่า การนิเทศประกอบไปด้วย 3-10 ขั้นตอน โดยเฉพาะการนิเทศในชั้นเรียนในโรงเรียนอนุบาล เอกชนแบบสองภาษา เป็นการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ ส่งผลต่อผลผลิต ผลสำเร็จของการจัดการศึกษาตามเป้าหมายของสถานศึกษาและยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครู
ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้
ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้ข้อมูล
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้ข้อมูล

1. ผู้เข้าร่วมงานวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยสองกลุ่ม คือ

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำ Focus Group
- 1.2 ผู้ให้ข้อมูล: ครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

2. กลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา และการนิเทศ จำนวน 5 ท่าน เพื่อทำ Focus Group

ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์ทางการนิเทศการศึกษา
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ที่มีประสบการณ์วิชาชีพไม่น้อยกว่า 10 ปี 1 ท่าน ผู้มี
ประสบการณ์บริหารงานโรงเรียนเอกชนแบบสองภาษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีวุฒิ
ระดับปริญญาโทและเอก 3 คน เพื่อพิจารณาปรับปรุงรูปแบบการนิเทศ และแก้ไข
เครื่องมือที่ใช้

- 2.2 ครูประจำชั้นคนไทย ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา โรงเรียน
อนุบาลปาไลนา ติวานนท์ จำนวน 9 ห้องเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ หลักการ แนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ รูปแบบการนิเทศ และการศึกษาโดยใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบของการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Content analysis)

2. นำรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญรวมจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมขององค์ประกอบและของรูปแบบและเครื่องมือต่างๆ โดยผ่านการสัมมนาออนไลน์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ (Focus group) นาน 2:30 ชั่วโมง

3. สร้างคู่มือการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน มีรูปแบบการนิเทศ ภาพประกอบ และเครื่องมือที่ใช้ เพื่อให้ผู้รับการนิเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในการนิเทศรูปแบบนี้

4. นำรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูประจำชั้นคนไทย ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกการนิเทศการสอน (Classroom supervision)
2. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่จะนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยพะเยา ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อดำเนินการตรวจสอบแก้ไขรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน
2. ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยพะเยา ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครู

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ผลการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน จากกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยได้ดำเนินการตามลำดับ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมิน คู่มือของการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสม ของรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ

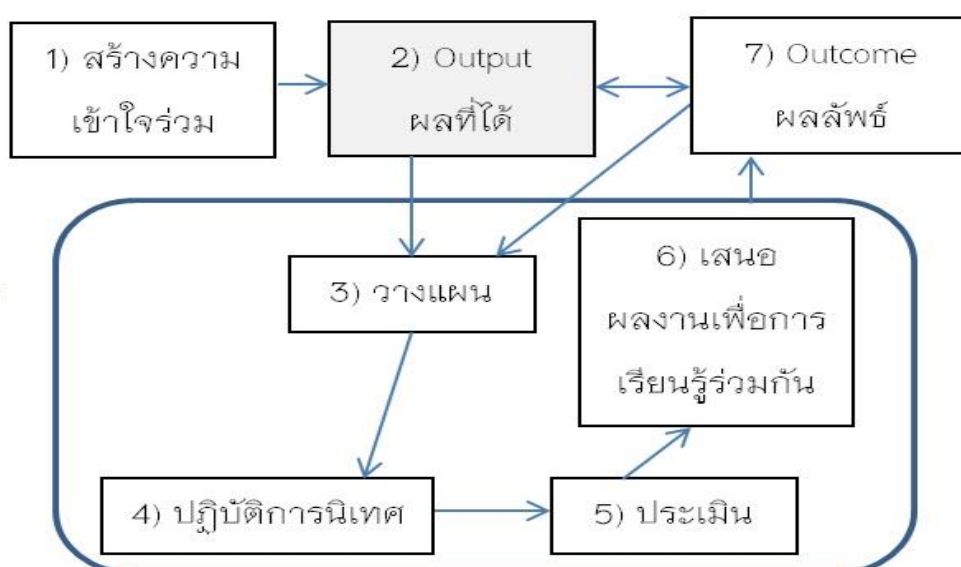
ตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดยครู

ตอนที่ 1 การประเมิน คู่มือของการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้จัดส่งคู่มือของการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตามการประเมิน 5 ด้าน และทำ Focus group ดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสมของคู่มือ เห็นว่าเหมาะสม 60% และไม่เหมาะสม 40% โดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้อธิบายขยายความของคู่มือให้ละเอียดขึ้นและเพิ่มประเด็นในคู่มือนิเทศให้ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรมีการจัดทำเป็นส่วนๆทั้งหมด 4 ส่วน
- 2) ความครบถ้วนขององค์ประกอบ เห็นว่าเหมาะสม 80% และไม่เหมาะสม 20% โดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มวัตถุประสงค์ของการนิเทศ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ในส่วนที่ 1 ต่อจากเนื้อหาที่มาและความสำคัญ
- 3) การจัดลำดับขั้นขององค์ประกอบ เห็นว่าเหมาะสม 60% การจัดเรียงลำดับทั้ง 7 ขั้นตอน
- 4) ความชัดเจนของแต่ละขั้นตอน เห็นว่าเหมาะสม 80% และไม่เหมาะสม 20% โดยผู้เชี่ยวชาญให้ขยายความ อธิบายเพิ่มเติม
- 5) การวางแผนภูมิของรูปแบบ เห็นว่าเหมาะสม 60% การจัดเรียงลำดับทั้ง 7 ขั้นตอน

เมื่อได้รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้ปรับแก้คู่มือและรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน จึงได้ออกมาเป็นแผนภาพดังต่อไปนี้ มีกระบวนการ 7 ขั้นตอน

ภาพที่ 4 แผนภาพรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสม ของรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ
แบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	หัวข้อประเมินรูปแบบ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ	
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
1)	กระบวนการนิเทศมีความชัดเจน	5	
2)	องค์ประกอบมีความครบถ้วน	5	
3)	ความเข้าใจในกระบวนการนิเทศ	5	
4)	ความสามารถในการนำไปใช้	5	
5)	การนำไปใช้มีความซับซ้อน	4	1
6)	ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง	5	
7)	ประโยชน์ของการนำไปใช้	5	
8)	กระตุ้นให้ครูมีแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	5	
9)	ครูพัฒนาการจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพ	5	
10)	ส่งเสริมให้เห็นผลลัพธ์ของการเรียนการสอน ชัดเจนขึ้น	5	

จากตารางที่ 1 สรุปจากความเห็นผู้เชี่ยวชาญ เห็นควรเหมาะสมในการใช้แบบประเมินรูปแบบ
ให้ครูใช้ประเมินต่อไป ผู้วิจัยจึงได้ใช้การประเมินรูปแบบทั้ง 10 หัวข้อตามที่ได้ออกแบบมา

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดยความคิดเห็นของครู

ข้อ	หัวข้อประเมินรูปแบบ	n = 9		
		$\bar{X}$	S.D.	เหมาะสม ระดับ
1)	กระบวนการนิเทศมีความชัดเจน	5	0	มาก
2)	องค์ประกอบมีความครบถ้วน	5	0	มาก
3)	ความเข้าใจในกระบวนการนิเทศ	4.78	0.45	มาก
4)	ความสามารถในการนำไปใช้	5	0	มาก
5)	การนำไปใช้มีความซับซ้อน	1.78	1.30	น้อย
6)	ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง	4.56	1.01	มาก
7)	ประโยชน์ของการนำไปใช้	4.89	0.33	มาก
8)	กระตุ้นให้ครูมีแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	5	0	มาก
9)	ครูพัฒนาการจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพ	5	0	มาก
10)	ส่งเสริมให้เห็นผลลัพธ์ของการเรียนการสอนชัดเจนขึ้น	4.89	0.33	มาก
รวม		4.59	0.99	มาก

จากตารางที่ 2 ครูมีความเห็นว่ารูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 5 การนำไปใช้มีความซับซ้อน มีความเหมาะสมในระดับน้อย ระดับการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.59 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.99)

บทที่ 5

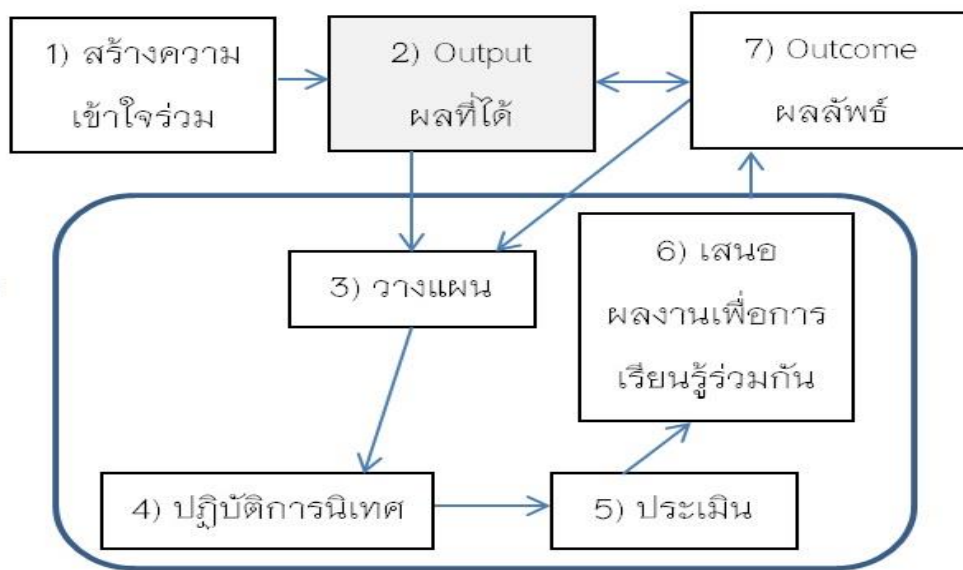
บทสรุป

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบการนิเทศแนวใหม่ คือเป็นการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน และได้มีการรวบรวมแนวคิด (Focus group) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านบริหารการศึกษา การศึกษาปฐมวัย และการนิเทศ จากนั้นได้นำไปทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่างในการนิเทศการเรียนการสอนของครูทุกห้องเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา จำนวน 9 คน ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกการนิเทศการสอนแบบสองภาษา และแบบประเมินรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.98 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อประกอบการพิจารณาว่า การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน สามารถใช้งานได้เหมาะสมหรือไม่

สรุปผลการวิจัย

แนวทางการนิเทศมีหลากหลายรูปแบบ ในงานวิจัยนี้ได้ประยุกต์เอาผลที่ต้องการและผลลัพธ์สุดท้ายเพื่อการพัฒนาผู้เรียน มาประยุกต์อยู่ในขั้นตอนการนิเทศ ผู้วิจัยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศและการบริหารการศึกษาคือ 5 ท่าน ช่วยกันพิจารณารวบรวมความคิดเห็น ได้ทำการแก้ไข ปรับปรุงให้สมบูรณ์ จนสามารถพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยมี 7 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 2) ผลที่ได้ 3) การวางแผนการนิเทศ 4) การปฏิบัติการนิเทศ 5) การประเมินการนิเทศ 6) การเสนอผลงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน 7) ผลลัพธ์

จากการวิจัยในขั้นที่ 1 และ 2 ได้ผลการวิจัยรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ดังปรากฏในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แผนภาพรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน

การใช้กระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นตอนที่ 1 สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ไปยังขั้นตอนที่ 2 กำหนดผลที่ได้ จากนั้นขั้นตอนที่ 3-6 คือปฏิบัติการวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ การประเมินการนิเทศ และการเสนอผลงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นผลที่ต่อเนื่องจากผลที่ได้ในขั้นต้น โดยลูกศรที่ใช้ แสดงให้เห็นถึงลำดับขั้นของการดำเนินการนิเทศ ที่แสดงให้เห็นถึงการทำกิจกรรมใด ก่อน / หลัง ส่วนลูกศรสองทางแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงที่เป็นการสะท้อนย้อนกลับซึ่งกันและกันเพื่อปรับปรุงผลที่ได้กับผลลัพธ์ จากนั้นดำเนินขั้นตอนที่ 7 คือสรุปได้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ คือ ผลการเรียนรู้ที่เกิดในผู้เรียน (Learning outcome)

ถ้าขั้นตอนที่ 7 ยังไม่ได้ตามเป้าประสงค์ ให้ย้อนกลับมาพิจารณาขั้นตอนที่ 2 และ 3 ใหม่ เพื่อกำหนดผลที่ต้องการให้ชัดเจน หรือวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้เกิดในผู้เรียน จากนั้นดำเนินการตามขั้นตอนที่ 3-6 อีกครั้ง จนได้ขั้นตอนที่ 7 ผลลัพธ์ตามที่วางแผนไว้

ขั้นตอนทั้ง 7 ในแผนภาพ สอดคล้องกับหลักการนิเทศการศึกษาที่ประกอบด้วย 5 หลักการ คือ 1. หลักการประชาธิปไตย เป็นการนำเอาปรัชญาและแนวคิดเรื่องประชาธิปไตย มาใช้ในการปฏิบัติงานนิเทศ เป็นหลักการที่ต้องไว้วางใจซึ่งกันและกัน (mutual trust) ร่วมมือช่วยเหลือกัน (cooperation) เคารพซึ่งกันและกัน (mutual respect) และต้องยึดวิธีการแห่ง

ปัญญา (method of intelligence) ในการตกลงตัดสินใจหรือไตร่ตรองในเรื่องต่างๆ 2. หลักวิทยาศาสตร์ เป็นหลักที่ผู้นิเทศต้องค้นหาวิธีที่เหมาะสมเพื่อให้ครูนำไปปฏิบัติ หรือค้นหาวิธีที่เหมาะสมด้วยตนเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ มุ่งเน้นการวิจัยและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 3. หลักการสร้างสรรค์ เป็นการนิเทศที่ทำให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 4. หลักภาวะผู้นำ เป็นการนิเทศที่เน้นให้เกิดภาวะผู้นำขึ้นในแต่ละคนและภายในกลุ่ม ผลักดันให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ 5. หลักการติดต่อสื่อสาร ผู้นิเทศมีความสำคัญในฐานะของผู้อำนวยความสะดวก เป็นนักพัฒนาผู้ดูแล และผู้มีส่วนร่วมในระบบการติดต่อสื่อสาร (พาสนา ชลบูรณ์ 2560, หน้า 26)

ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานโดยการสอบถามความเห็นครู พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก โดยครูที่ผ่านเข้าร่วมงานวิจัยได้ให้คะแนนว่ากระบวนการนิเทศมีความชัดเจนระดับเหมาะสมมาก องค์กรประกอบมีความครบถ้วน มีความเข้าใจในกระบวนการนิเทศ สามารถนำไปใช้ได้ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง ได้ประโยชน์ในการนำไปใช้ เป็นรูปแบบที่ช่วยกระตุ้นให้ครูมีแนวทางจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทำให้ครูพัฒนาการจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เห็นผลลัพธ์ของการเรียนการสอนชัดเจนขึ้น

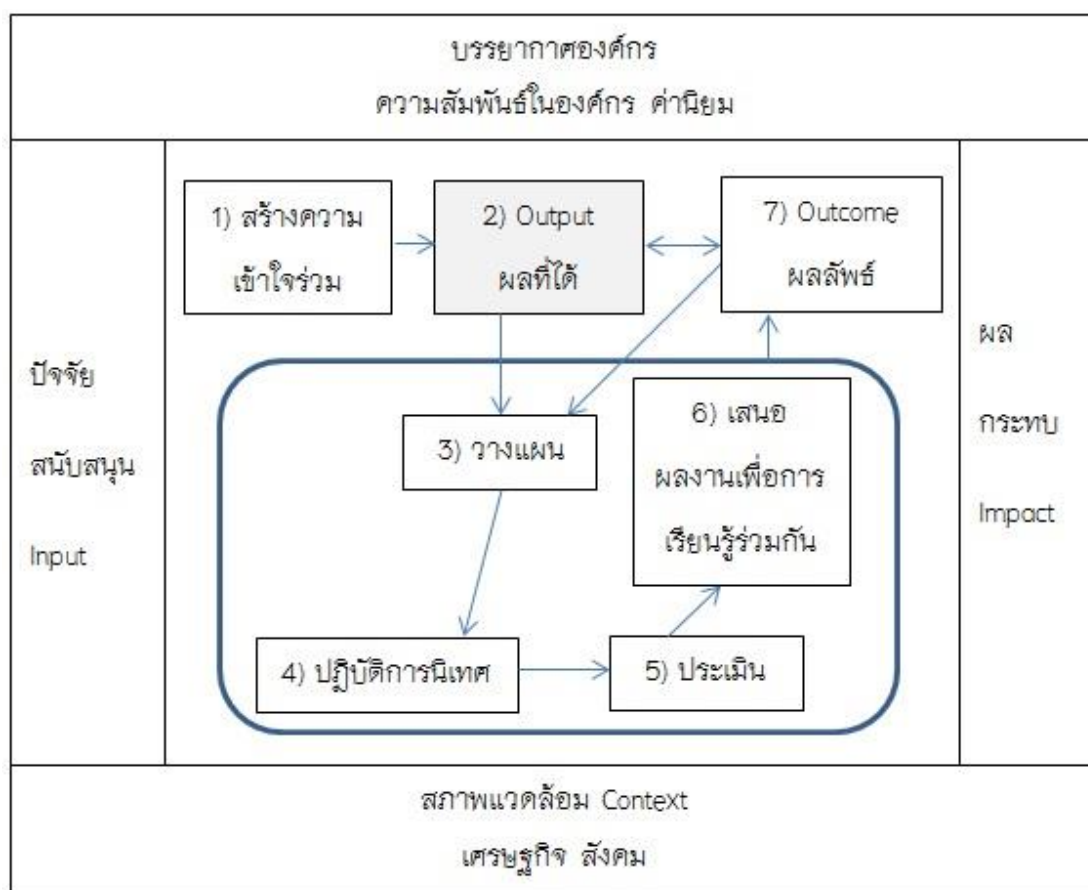
โดยมีครูท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรจัดให้มีการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานบ่อยครั้งขึ้น เนื่องจากคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อตัวครูในด้านการพัฒนาการสอน

จากการประเมินข้อที่ว่าการนิเทศไปใช้มีความซับซ้อน ได้ระดับเหมาะสมน้อย เนื่องจากครูเห็นว่ารูปแบบนิเทศมีความชัดเจน สามารถเข้าใจในองค์ประกอบทั้ง 7 ขั้นตอนได้

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลให้การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ประสบความสำเร็จประกอบด้วย การประเมินโครงการ หรือ CIPPI Model โดยที่สถานศึกษาแต่ละแห่ง ควรมีการนำเอาองค์ประกอบที่สำคัญของสถานศึกษามาพิจารณาร่วมด้วย คือ Context ได้แก่ สภาพแวดล้อมต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม, Input ปัจจัยนำเข้า คุณสมบัติของครู ความสามารถของนักเรียน ทักษะด้านต่างๆ, Process คือกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ทั้ง 7 ขั้นตอน ตลอดจน Product คือ ผลลัพธ์ที่ต้องการ และสุดท้ายคือ Impact ได้แก่ ผลกระทบที่ส่งผลจากการนิเทศที่ทำอย่างถี่ถ้วนรอบด้าน จนเกิดผลต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน การปรับ

พฤติกรรมของครู และส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยแสดงในภาพที่ 6 เป็นการนำรูปแบบการนิเทศ มาเชื่อมโยงกับการประเมินโครงการ

ภาพที่ 6 แผนภาพกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน เมื่อเชื่อมโยงกับการประเมินโครงการ หรือ CIPPI Model

จุดเด่นของงานวิจัยนี้ แสดงถึงการนิเทศที่มีขั้นตอนแตกต่างไปจากการนิเทศรูปแบบอื่น คือ เพิ่มการตั้งผลที่ต้องการในช่วงแรกของกระบวนการนิเทศ และเพิ่มการตั้งผลลัพธ์ที่ได้จริงในขั้นตอนสุดท้าย ขั้นตอนทั้ง 7 ประกอบด้วยแผนภาพและลูกศรแสดงความเชื่อมโยงในแต่ละกระบวนการชัดเจน แตกต่างจากการนิเทศรูปแบบอื่นที่เป็นขั้นตอนเรียงตามลำดับที่ละข้อ

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานนี้ กระบวนการทั้งหมดสอดคล้องกับหลักการของการเรียนรู้ร่วมกัน คือ Professional Learning Community (PLC) สามารถนำไปใช้ส่งผลต่อ

ครูผู้สอนให้พัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

แบบบันทึกการนิเทศการสอนแบบสองภาษา (Classroom supervision) ที่เป็นลักษณะตารางสองด้าน เรียกว่า SITMAP – นั่งมองและคิดอย่างมีทิศทาง ได้ดัดแปลงให้เป็นแบบบันทึกสองภาษาคือภาษาไทยและเพิ่มภาษาอังกฤษเข้าไป โดยมีต้นฉบับมาจากแบบสังเกตการสอน SITMAP ของ รศ.ดร.สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา จากภาควิชาครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยสองส่วน ส่วนที่ 1 ประเด็นการสังเกตและการสะท้อนความคิด มีสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Facts) ความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิพากษ์ (Comments and Critiques) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา (Idea for Improvement) และข้อสังเกตเพิ่มเติม (Others) ส่วนที่ 2 เป็นหัวข้อในการให้การสังเกต ประกอบด้วย S-Student นักเรียน I-Instruction การจัดการเรียนการสอนและ Innovation นวัตกรรมการสอน T-Teacher ครู M-Material สื่อการเรียนการสอน A-Atmosphere บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ภาพรวม และ P-Point จุดเด่น/จุดที่ควรพัฒนา/ประเด็นอื่นๆที่น่าสนใจเป็นพิเศษ

การใช้แบบบันทึกการนิเทศการสอนแบบสองภาษานี้ ลักษณะสองทางและเป็นช่องให้เติมความคิดเห็นเข้าไปได้ ทำให้ผู้นิเทศมีแนวทางในการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน และมีพื้นที่ในการบันทึกได้อย่างอิสระพอสมควร แตกต่างจากแบบบันทึกการนิเทศเดิมที่เป็นช่องให้ประเมินว่าทำ/ไม่ทำ และต้องประเมินตามประเด็นที่กำหนดมาแล้ว ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้ใช้แบบบันทึกการนิเทศการสอนแบบสองภาษา SITMAP นี้ประกอบในการทำการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

รูปแบบการนิเทศที่ใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เป็นการนิเทศการเรียนการสอนที่เน้นความสำคัญของผลที่เกิดขึ้นจากการทดลอง และทำความเข้าใจร่วมกันของผู้ให้และผู้รับการนิเทศ กิจกรรมที่นำมาใช้ทุกกิจกรรมจึงมีความหมายชัดเจนว่าทำหรือปรับปรุงเพื่อให้บรรลุสิ่งที่ต้องการอะไร จึงเป็นประโยชน์โดยตรงในการพัฒนาผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนเอกชนแบบสองภาษาตลอดจนโรงเรียนอื่นๆต่อไป

ขั้นตอนทั้งเจ็ดและกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนทำให้การนำไปใช้ทำได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานขึ้นมา เพื่อแจกให้ครูทำความเข้าใจล่วงหน้าถึงขั้นตอน กระบวนการทั้งหมด รวมถึงตัวอย่างแบบประเมินการนิเทศ และแบบประเมินความ

เหมาะสมของรูปแบบที่จะนำไปใช้ จากนั้นได้ดำเนินการทดลองทำการนิเทศในโรงเรียนอนุบาล เอกชนแบบสองภาษาในทุกห้องเรียน และมีการนำวิดิทัศน์ที่บันทึกแบบสังเกตโดยไม่มีส่วน ร่วมมาแสดงให้ครูที่เข้าร่วมงานวิจัย เพื่อร่วมกันวิพากษ์ วิจัยการเรียนรู้การสอน ซึ่งจนถึง ประเด็นข้อดีของการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เห็นผลลัพธ์ที่ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และได้พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ เป็นการใช หลักการประชาธิปไตย หลักวิทยาศาสตร์ หลักการสร้างสรรค์ หลักภาวะผู้นำ และหลักการ ติดต่อสื่อสารครบถ้วน

เพียงแต่ทำความเข้าใจกับกระบวนการทั้งเจ็ด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดและใช้ กระบวนการที่สอง การระบุผลที่ได้ (Output) และกระบวนการที่เจ็ดผลลัพธ์สุดท้าย (Outcome) ให้ถ่องแท้ ก็จะสามารถนำการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานไปใช้ได้

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. ควรมีการนำรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ไปใช้ในบริบทอื่นๆ ใน ระดับชั้นปีต่างกัน ลักษณะโรงเรียนแตกต่างกัน
2. ในแง่การวิจัย ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน กับ การนิเทศรูปแบบอื่นๆ เพื่อพิจารณาผลที่ได้ว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. เสนอเป็นแนวทางพัฒนารูปแบบกระบวนการนิเทศ ให้แก่ศึกษานิเทศก์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา. (2556) **คู่มือนิเทศการสอนภายในโรงเรียน ด้วยวิธีสังเกตการสอน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1.**
- กิตติมา ปรีดีติติก. (2545). **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น.** กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์.
- ฉวีวรรณ พันวัน. (2552) **การนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชนิกา นาคแก้ว, สมคิด นาควัญญ, นัญจรี เจริญสุข. (2561) **การศึกษาการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- ซารี มณีศรี. (2542). **การนิเทศการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).** กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ.
- นริศรา อุปกรณศิริการ. (2542) **การรับรู้ในการปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12.** ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- พาสนา ชลบุรพันธ์, ลินธะวา คามดิษฐ์, พิณสุตา ลิธิรังศรี. (2560). **รูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ด., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพมหานคร.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542) **การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2553). **การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ.** นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันชัย อยู่ตรง, ณรงค์ พิมพ์สาร, เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2557). **การพัฒนารูปแบบการ**

บริหารงานนิเทศภายในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด.,
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.

สิริรัตน์ ศรสุวรรณ. (2550) **การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา ของโรงเรียน
สองภาษาในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพมหานคร.

สุมน อมรวิวัฒน์. (2546) **กัลยาณมิตรนิเทศ.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัจด์ อุทรานันท์. (2530) **การนิเทศการศึกษาหลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ.** (พิมพ์ครั้งที่ 4)
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). **แนวทางประกันคุณภาพ
การศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนคุรุสภาลาดพร้าว.

อรุณี หรดาล. (2559) **เด็กสองภาษา: สร้างได้ในวัยอนุบาล. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร,** 18(1), 230–240.

Davis, MH. (2003) Outcome-based Education. **Journal of veterinary medical
education.** 30(3), 258–263.

ภาคผนวก

คู่มือการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง
รูปแบบการบริหารการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครู
ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

ปริญสุตา เติตระกุล

ในโครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนและควบคุมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและทำให้การจัดการเรียนรู้มีการพัฒนาอยู่เสมอ โดยที่ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้นำการนิเทศภายในสถานศึกษา ใช้การนิเทศในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการทบทวนวรรณกรรม การนิเทศมีหลายรูปแบบ โดยมากประกอบด้วย กระบวนการ 3-10 ขั้นตอน โดยนิยามคำว่า การนิเทศ หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยการช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของผู้เรียน (สุมน อมรวิวัฒน์, 2546)

ในการวางหลักสูตรการศึกษาในยุคปัจจุบันนี้ นิยมเอาการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based education = OBE) มาใช้ โดยการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ คือ การวางหลักสูตรโดยยึดเอาผลที่พึงเกิดในผู้เรียนมาเป็นหลักในการออกแบบหลักสูตร และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Davis, MH, 2003) โดยอาศัยการออกแบบหลักสูตรแบบย้อนกลับ หรือ Backward design: Define learning goals → Decide on assessments → Design instructions คือมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้นำมาก่อน จากนั้นจึงร่างการวัดผล แล้วค่อยออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ตรงตามการวัดผลและวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยเห็นว่าหลักการของการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ สามารถนำมาปรับใช้ในกระบวนการของการนิเทศได้ แต่เนื่องจากยังไม่มีกรณีศึกษารูปแบบนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงริเริ่มในการสังเคราะห์รูปแบบการนิเทศชนิดใหม่ขึ้น

การพัฒนาเด็กวัยอนุบาลให้เป็นเด็กสองภาษา เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายทั้งในกลุ่มของนักวิชาการด้านการศึกษาปฐมวัยและกลุ่มผู้ปกครอง เนื่องจากประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมโลก ที่ได้นำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นหนึ่งในภาษากลางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษานอกเหนือจากที่บ้าน โดยเฉพาะในสถานศึกษาได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนอนุบาลสองภาษานั้น มีความสำคัญทั้งในด้านการปลูกฝังทักษะสมรรถภาพภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ในขณะเดียวกันมีการปลูกฝังวัฒนธรรมไทยและภาษาไทยในหลักสูตร การศึกษาระดับปฐมวัยในเด็กอายุ 2-6 ปีนั้น ถือเป็นการวางรากฐานสำคัญ

ให้กับตัวเด็กแต่ละคนและครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมภาษาที่สองให้กับเด็กเล็ก ในช่วงที่พัฒนาการด้านการพูด ฟัง อ่าน เขียน กำลังเติบโต โดยบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเด็กวัยอนุบาลให้เป็นเด็กสองภาษา คือพ่อแม่และครูที่ต้องร่วมกันพัฒนาเด็กให้ไปในทิศทางที่ต้องการ ด้วยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษา จัดกิจกรรมให้เด็กเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ ที่ให้ความสำคัญกับการให้เด็กได้ฟังภาษาจากเจ้าของภาษาผ่านสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงการเป็นตัวอย่างที่ดีในการพูดให้แก่เด็ก

ประเด็นที่เป็นปัญหาของโรงเรียนอนุบาลสองภาษานั้น นอกจากค่าเทอมที่สูงกว่าโรงเรียนสามัญอื่นๆ แล้ว ผู้ปกครองยังคาดหวังต่อการลงทุนส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลสองภาษาว่า ลูกควรมีพัฒนาการและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสูงตามไปด้วย รวมถึงการคาดหวังต่อคุณภาพการสอนของครูทั้งครูไทยและโดยเฉพาะครูชาวต่างประเทศ ที่มาจากประเทศต่างกัน ต่างวัฒนธรรมกัน ดังนั้น การบริหารการนิเทศเพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ของเด็กในการเรียนรู้ การฝึกทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ในเด็กที่มาจากครอบครัวชุมชนที่มีพื้นฐานความสามารถทางภาษา เศรษฐฐานะ และการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

แนวโน้มการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยในทศวรรษนี้ (พ.ศ. 2560-2569) แม้จะมีแนวทางการนิเทศหลากหลาย ที่ผู้นิเทศต้องอาศัยหลักการในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การนิเทศการศึกษาถูกต้องตามหลักวิชาการ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาการศึกษาปฐมวัย เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ควรยึดหลักประชาธิปไตยคำนึงถึงสิทธิครู เชื่อว่าทุกคนมีโอกาสร่วมปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเสรี มีความเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นไปอย่างมีระเบียบ มีการปรับปรุงประเมินผลหาความจริงโดยการวัดที่แน่นอนและใช้หลายๆวิธี วิธีการนิเทศควรมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูล และวินิจฉัยจากข้อมูลจริง สถานการณ์จริง การทำงานร่วมกันของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรอาศัยหลักการบริการ ความเป็นกัลยาณมิตรของผู้นิเทศ มุ่งสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันและช่วยให้ครูรู้สึกว่าการปฏิบัติที่ดีกว่าเดิมในการทำงาน มีการประเมินตนเองตลอดเวลา มีการพัฒนาและพยากรณ์เพื่อวางแผนที่ดีต่อไป เป็นบรรยากาศการเรียนรู้ตามหลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community = PLC) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ แนวคิด มีการเรียนรู้ร่วมกัน แต่ยังพบว่าในโรงเรียนสองภาษา ยังพบช่องว่างในการสื่อสาร และความ

แตกต่างกันในวัฒนธรรมการสอนระหว่างกัน ของครูต่างประเทศและครูส่วนใหญ่ของโรงเรียนคือ ครูคนไทย

ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุด คือ การสร้างและประเมินรูปแบบการนิเทศแนวใหม่ ทำให้การนิเทศครูปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ ไม่ได้เน้นเนื้อหาวิชาการหรือผลการสอบเพียงอย่างเดียว แต่เน้นการมุ่งเป้าที่ผลลัพธ์ที่ต้องการ และประเมินกระบวนการทำกิจกรรมตามหัวข้อการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ (Theme) ที่ให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำโครงการเรียนรู้ (Project Approach) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและใช้สื่อการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การมีส่วนร่วมของนักเรียนอนุบาล การใช้จิตวิทยาการสอนเด็กเล็ก ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการสอนของครู ให้ส่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดไปยังนักเรียนปฐมวัยของโรงเรียน

ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีคามจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะมุ่งทำการศึกษาสร้างและประเมินรูปแบบการนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนากระบวนการการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา
2. เพื่อประเมินรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน
2. ได้ผลประเมินการใช้งานการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

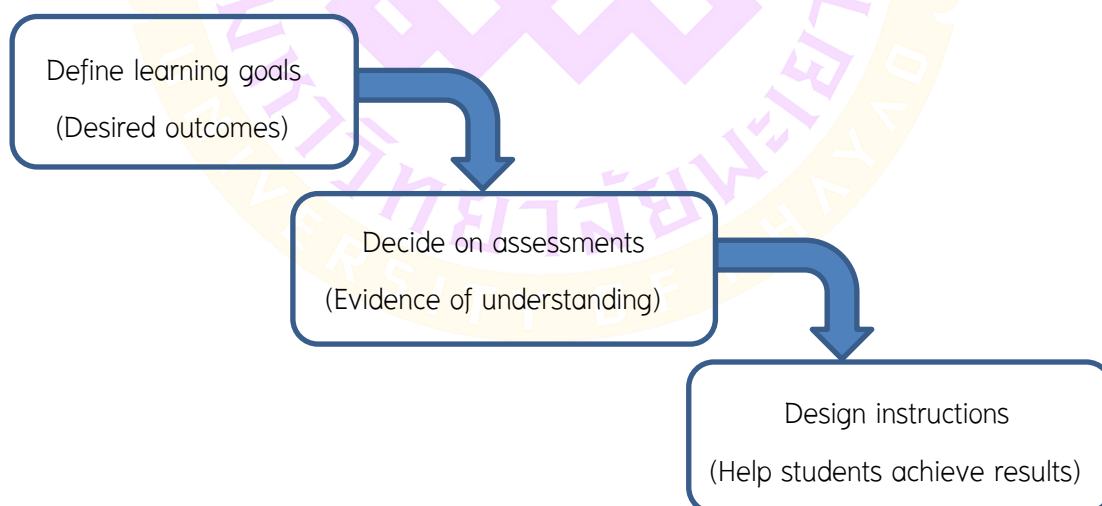
2) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome based education) หรือ OBE คือ ปรัชญาการศึกษาที่กล่าวไว้ว่าการศึกษาควรจะมีจุดมุ่งหมายในการผลิตผลการเรียนรู้ เป็นความรู้และ

ความสามารถในขั้นต้น ที่เฉพาะเจาะจง โดยหลักสูตรและวิธีการสอน ถูกออกแบบให้สามารถผลิตผู้เรียน ที่มีความรู้ความสามารถดังกล่าวได้

Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) คือ ความคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่มักยังเป็นแบบ content-based education ที่ทำการวัดผลเพื่อประเมินความรู้ที่ผู้เรียนได้รับด้วยวิธีการสอบข้อเขียนเป็นหลัก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจ สื่อสาร และถ่ายทอดแนวปฏิบัติการศึกษาแบบ outcome-based education ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนตาม learning outcomes เมื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชา (ตาม course learning outcomes) หรือในหลักสูตร (ตาม program learning outcomes) โดยที่วิธีการวัดผลต่างๆต้องมีความสอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอน (teaching and learning methods) และ learning outcomes ที่กำหนดไว้ในรายวิชา หรือหลักสูตร นอกจากนี้ยังต้องเป็นวิธีวัดผลที่มี validity มี reliability ตามมาตรฐานการวัดผลด้วย โดยเน้นการวัดผลที่เป็นผลลัพธ์ (outputs) หรือผลผลิตสุดท้าย (end products) ของผู้เรียน การประยุกต์ใช้ความรู้และสามารถแสดง (performance) ให้เห็นถึงภูมิความรู้ ทักษะและเจตคติ ที่ผู้เรียนต้องทำได้ตามบริบทเงื่อนไขที่พึงประสงค์เมื่อผู้เรียนเรียนจบรายวิชา ซึ่งเป็น outcomes ที่ได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบและเข้าใจก่อนขึ้นเรียนในรายวิชา ว่าเมื่อจบแล้วจะวัดผลด้วยการประเมินอะไร ประเมินอย่างไร และเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าผู้เรียนจะบรรลุ outcomes ต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้

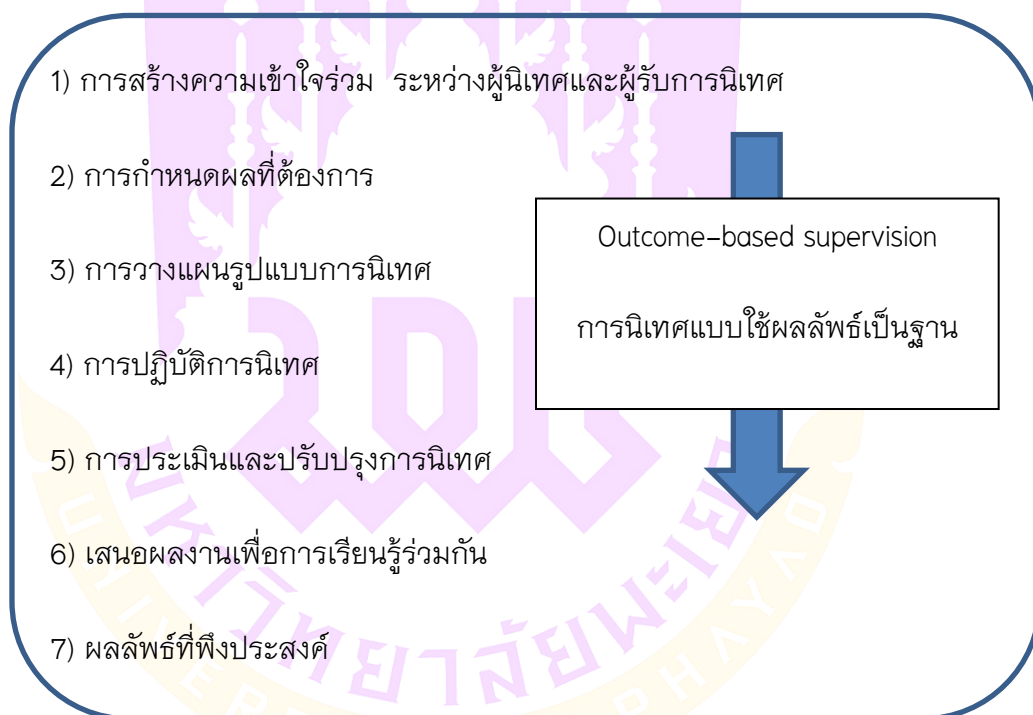

ภาพที่ 1 กระบวนการ การจัดการศึกษาแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

จากแผนภาพด้านบนคือกระบวนการย้อนกลับของการศึกษาโดยใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยกระบวนการแรกให้เลือกออกแบบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นจึงเลือกเครื่องมือวัดผล และออกแบบการเรียนการสอนที่ต้องการ

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome-based supervision) หรือ OBS

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยการจัดการศึกษาในสถานศึกษาแบบมุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้เป็น คนดี เก่ง มีความสุข ทำประโยชน์ ให้ส่วนรวม มีคุณภาพตามเป้าหมายการจัดการศึกษา โดยการออกแบบกระบวนการนิเทศแบบ Backward design เอาผลลัพธ์เป็นเป้าหมาย คือคุณภาพการสอนที่ดี ที่จะส่งไปยังผลท้ายสุดคือคุณภาพผู้เรียนที่ปรารถนา ดังแผนภาพด้านล่าง

ภาพที่ 2 แผนภาพกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

ขั้นแรก สร้างความเข้าใจร่วม ให้ทำความรู้จักกันก่อน ระหว่างผู้นิเทศและผู้ทำการนิเทศ เพื่อให้คุ้นเคยกัน ทราบพื้นฐานของแต่ละฝ่าย ก่อนเริ่มทำงาน

ขั้นที่ 2 ตกลงเพื่อกำหนดผลที่ต้องการ เป็นการกำหนดผลที่อยากได้จากการนิเทศ ที่ผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศมองหาร่วมกัน

ขั้นที่ 3 วางแผนรูปแบบการนิเทศ ตกลงเลือกรูปแบบการนิเทศที่ใช้

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติการนิเทศ ดำเนินการนิเทศตามที่ได้วางแผนไว้

ขั้นที่ 5 การประเมินและปรับปรุงการนิเทศ ทำการประเมินผลที่ได้

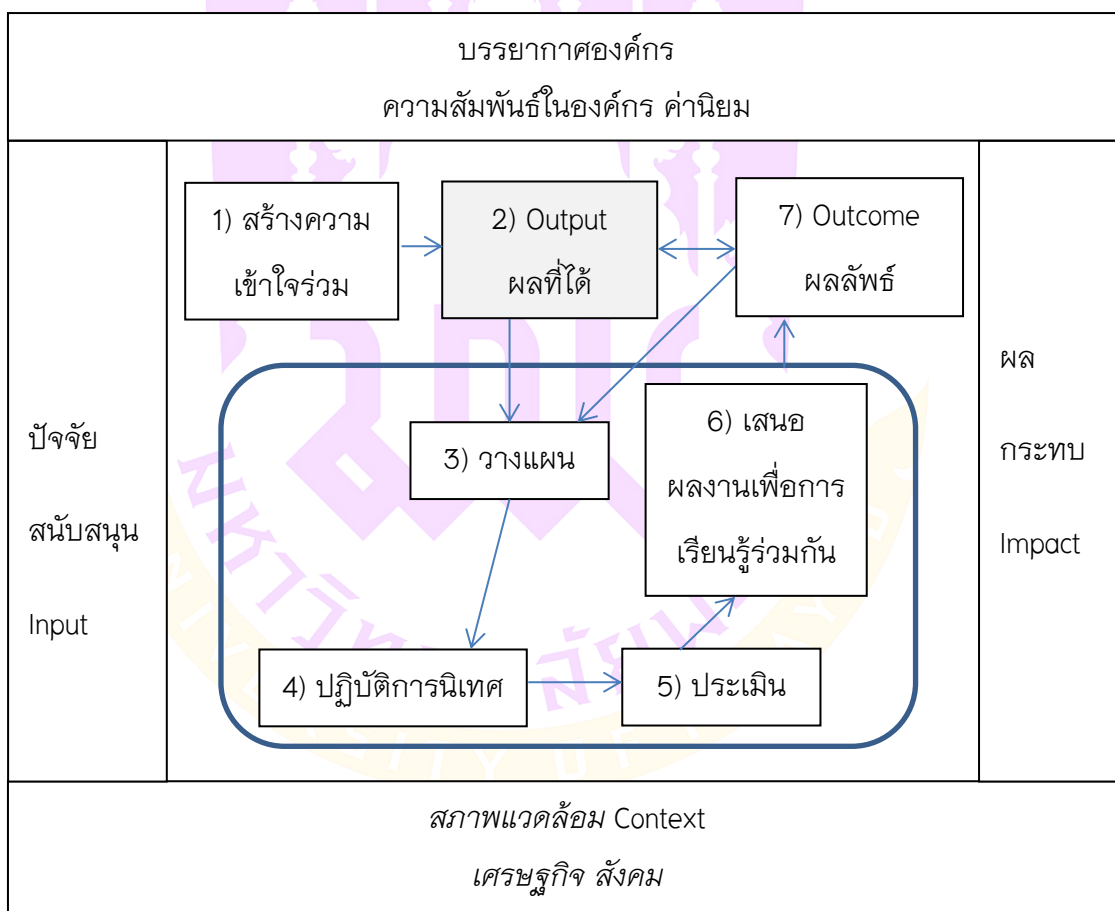
ขั้นที่ 6 เสนอผลงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 7 ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ทั้งหมดมี 7 ขั้นตอน เน้นการออกแบบแบบย้อนกลับ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะในขั้นที่ 2 กำหนดผลที่ต้องการ และ 7 ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

3) ขั้นตอนการดำเนินการนิเทศ

ผังแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ ระหว่างขั้นตอนการนิเทศทั้ง 7 ขั้นตอน และการบริหารเชิงระบบ แบบ CIPPI Model

ภาพที่ 3 แผนภาพกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน และการบริหารเชิงระบบ หรือ CIPPI Model

การใช้กระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน 7 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นตอนที่ 1 สร้างความเข้าใจร่วม ไปยังขั้นตอนที่ 2 กำหนดผลที่ต้องการ จากนั้นขั้นตอนที่ 3-6 คือปฏิบัติการวางแผน ทำการนิเทศ มีการประเมิน และเสนอผลงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน จากนั้นดำเนินขั้นตอนที่ 7 คือได้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ถ้าขั้นตอนที่ 7 ยังไม่ได้ตามเป้าประสงค์ ให้ย้อนมาขั้นตอนที่ 2 และ 3 เพื่อกำหนดผลที่ต้องการให้ชัดเจน หรือวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในที่สุด

การนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน จะทำได้สำเร็จต่อเมื่อพิจารณาประกอบด้วยการบริหารเชิงระบบ หรือ CIPPI Model โดยที่สถานศึกษาแต่ละแห่งจะสามารถดำเนินการนิเทศภายในรูปแบบนี้ได้ ควรมีการนำเอาองค์ประกอบที่สำคัญของสถานศึกษามาพิจารณาร่วมด้วย คือ Context สภาพแวดล้อมต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม, Input ปัจจัยนำเข้า คุณสมบัติของครู ความสามารถของนักเรียน ทักษะด้านต่างๆ, Process คือกระบวนการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน ทั้ง 7 ขั้นตอน ตลอดจน Product ผลลัพธ์ที่ต้องการ และสุดท้ายคือ Impact ผลกระทบที่ส่งผลจากการนิเทศที่ทำอย่างถี่ถ้วนรอบด้าน จนเกิดผลต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน การปรับพฤติกรรมของครู และส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

4) เครื่องมือในการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

4.1) แบบบันทึกการนิเทศการสอนแบบสองภาษา (Classroom Supervision)

แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน SIT MAP – นิ่งดูและคิดอย่างมีทิศทาง โดย SIT MAP ย่อมาจากการประเมิน 6 ด้าน คือ student, instruction, teacher, material, atmosphere, points และแต่ละด้านมีการพิจารณาเป็น 4 ส่วน คือ fact, comments and critiques, idea for improvement, others

4.2) การฟังอย่างลึกซึ้ง Deep listening

การฟังสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดย ห้อยแขวนคำตัดสินหรือเสียงที่เกิดขึ้นภายใน ของตนเองเอาไว้ โดยผู้วิจัยและครูผู้รับการนิเทศได้พูดคุยกันอย่างสุนทรียสนทนา ระหว่างขั้นตอนแรก การสร้างความเข้าใจร่วม และขั้นตอนที่ห้า การประเมินและปรับปรุงการนิเทศ

- เป็นการฟังเพื่อคนที่อยู่ข้างหน้า เพื่อได้รับรู้ความเข้าใจและข้อมูล และเท่าทันกรอบความคิด ความเชื่อของตนเอง

- บางครั้งไม่ได้หมายถึงการฟังเนื้อหาใจความของคำพูด แต่อาจรวมไปถึงเจตนาของผู้พูด ความรู้สึกขณะที่กำลังพูด
- โดยที่เจตนาและความรู้สึกของผู้พูด อาจไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับสิ่งที่เขาพูดออกมาก็ได้เช่นกัน
- การฟังอย่างลึกซึ้งเป็นทักษะที่ถูกใช้ในหลากหลายมิติ ตั้งแต่เรื่องความสัมพันธ์, การเยียวยา, การบำบัด, การเรียนรู้, จิตวิญญาณ, การเจริญสติ, ธุรกิจ, หรือชุมชนและความขัดแย้ง
- สรุปการฟังอย่างลึกซึ้ง ทำให้สิ่งเหล่านี้มีจุดร่วมกัน คือการฟังสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และดำรงอยู่เต็มต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

4.3) การบันทึกคลิปการเรียนการสอน

เป็นการบันทึกวิดีโอแบบดิจิทัล ความยาวราว 2 นาที/คลิป จำนวน 5-10 คลิป/ช่วงการสอน 40 นาที เพื่อประโยชน์ในการนำมาทบทวนดูระหว่างผู้วิจัยและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อวิเคราะห์ร่วมกันหาข้อดีและจุดที่ควรพัฒนาในการปรับสื่อการเรียนการสอน

แบบบันทึกการนิเทศการสอนแบบสองภาษา (Classroom Supervision)

ชื่อผู้สอน/Teacher's name:Class of.....

Date (Day/month/year).....Time.....

ชื่อผู้นิเทศ/Supervision by.....

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ / หัวหน้าฝ่ายวิชาการ.....

Output set:

ส่วนที่ 1 ประเด็นการสังเกตและการสะท้อนความคิด (SIT MAP - นั่งดูและคิดอย่างมีทิศทาง)				
SIT MAP	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Facts)	ความคิดเห็นเชิง วิเคราะห์ วิพากษ์ (Comments and Critiques)	ข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนา (Idea for Improvement)	ข้อสังเกต เพิ่มเติม (Others)
S-Student นักเรียน				
I – Instruction การจัดการเรียน การสอน Innovation นวัตกรรมการสอน				
T – Teacher ครู				
M – Material สื่อการเรียนการ สอน แหล่งเรียนรู้				

A – Atmosphere บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ภาพรวม				
P – Point จุดเด่น/จุดที่ควร พัฒนา/ประเด็น อื่นๆ ที่น่าสนใจ เป็นพิเศษ				

ส่วนที่ 2 Summary: สรุปจุดเด่นของการสอน / Strength in Teaching

.....

.....

.....

สรุปข้อปรับปรุงในการสอน / Improvement in Teaching

.....

.....

.....

ครูผู้สอน / Teacher's Name

..... ผู้นิเทศ

(.....)

(.....)

...../...../.....

...../...../.....

..... ผู้ร่วมนิเทศ

(.....)

...../...../.....

ดัดแปลงมาจาก แบบบันทึกการนิเทศ ของ รศ.ดร.ศิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ

นิยามคำศัพท์เพื่อประกอบการนิเทศ

1. **Facts:** สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เป็นข้อสังเกตที่เกิดขึ้นให้เห็นในระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
2. **Comments and Critiques:** ความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิพากษ์ เป็นการประเมินจากสิ่งที่เกิดขึ้นจริงอีกทอดหนึ่ง เพื่อหาจุดเด่นที่แสดงออกมาเพื่อย้ำให้เห็นชัดเจน
3. **Idea for Improvement:** ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา เป็นพื้นที่สำหรับเสนอแนวทางการปรับปรุง ที่จะทำให้การเรียนการสอนดีขึ้นกว่าเดิม
4. **Others:** สิ่งอื่นๆที่สังเกตได้ทีนอกเหนือจากสามข้อข้างต้นให้นำมาใส่ในช่องนี้
5. **Student:** สิ่งที่สังเกตได้จากผู้เรียน สิ่งที่เกิดขึ้น ในระหว่างจัดประสบการณ์การเรียนรู้
6. **Instruction:** กระบวนการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เทคนิคที่ใช้ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน
7. **Teacher:** สิ่งที่สังเกตได้จากครูผู้สอน ในระหว่างการนิเทศ ลักษณะท่าทาง น้ำเสียง ภาษาที่ใช้ การแต่งกาย มารยาท อธิบายชี้ เทคนิคการดึงความสนใจของผู้เรียน
8. **Material:** การเลือกและใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับหัวข้อเรื่องในการเรียนรู้ ระดับความสนใจ พัฒนาการ และอายุของผู้เรียน
9. **Atmosphere:** บรรยากาศในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างครูและผู้เรียน
10. **Point:** ประเด็นสำคัญอื่นๆนอกเหนือจากข้อ 5-9 ที่น่าสังเกต น่าสนใจเป็นพิเศษ

แบบประเมินรูปแบบการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน โดยครู

งานศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ของ พญ.ปริยสุตา เติระกูล (รหัสนิสิต 61162253)

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

ชื่อเรื่อง รูปแบบการบริหารงานนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการ
การสอนของครู ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนแบบสองภาษา

ข้อ	ประเด็นการประเมินรูปแบบ	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	กระบวนการนิเทศมีความชัดเจน					
2	องค์ประกอบมีความครบถ้วน					
3	ความเข้าใจในกระบวนการนิเทศ					
4	ความสามารถในการนำไปใช้					
5	การนำไปใช้มีความซับซ้อน					
6	ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง					
7	ประโยชน์ของการนำไปใช้					
8	กระตุ้นให้ครูมีแนวทางการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้					
9	ครูพัฒนาการจัดประสบการณ์มี ประสิทธิภาพ					
10	ส่งเสริมให้เห็นผลลัพธ์ของการเรียนการ สอนชัดเจนขึ้น					

ความเห็นเพิ่มเติม

บันทึกกระบวนการทำ Focus group

เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน และ พิจารณาปรับแก้ไขเครื่องมือ
ในการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

โดยโปรแกรม Zoom Cloud Meeting

วันเสาร์ที่ 10 เมษายน 2564 เวลา 20:00–22:30 น.

ผู้ดำเนินการอภิปราย: นางสาวปริญสุตา เทตระกุล

ผู้เชี่ยวชาญที่รวบรวมความคิดเห็น

1. นางสาวสุสนา เงินเจริญ

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2

2. ดร.ปฐวิภาณ เทตระกุล

ผู้อำนวยการโรงเรียนपालิษา ตีวานนท์

3. นางสาวเกษศิริรินทร์ สุวรรณรุ่งโรจน์

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงเรียนอนุบาลपालิษา ตีวานนท์

4. นางสาวกรรณภรณ์ รุ่งแจ้ง

รองผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์

5. รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ (ผู้ร่วมสังเกตการณ์)

อาจารย์บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ปริญสุดา เติระกุล
วัน เดือน ปี เกิด	20 กุมภาพันธ์ 2514
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2551 Master of Health Professions Education, University of Illinois at Chicago, Illinois, USA พ.ศ. 2543 วุฒิบัตรกุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2538 พบ., มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	1374 ซ.อ่อนนุช 40 ถ.สุขุมวิท 77 แขวงอ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

